

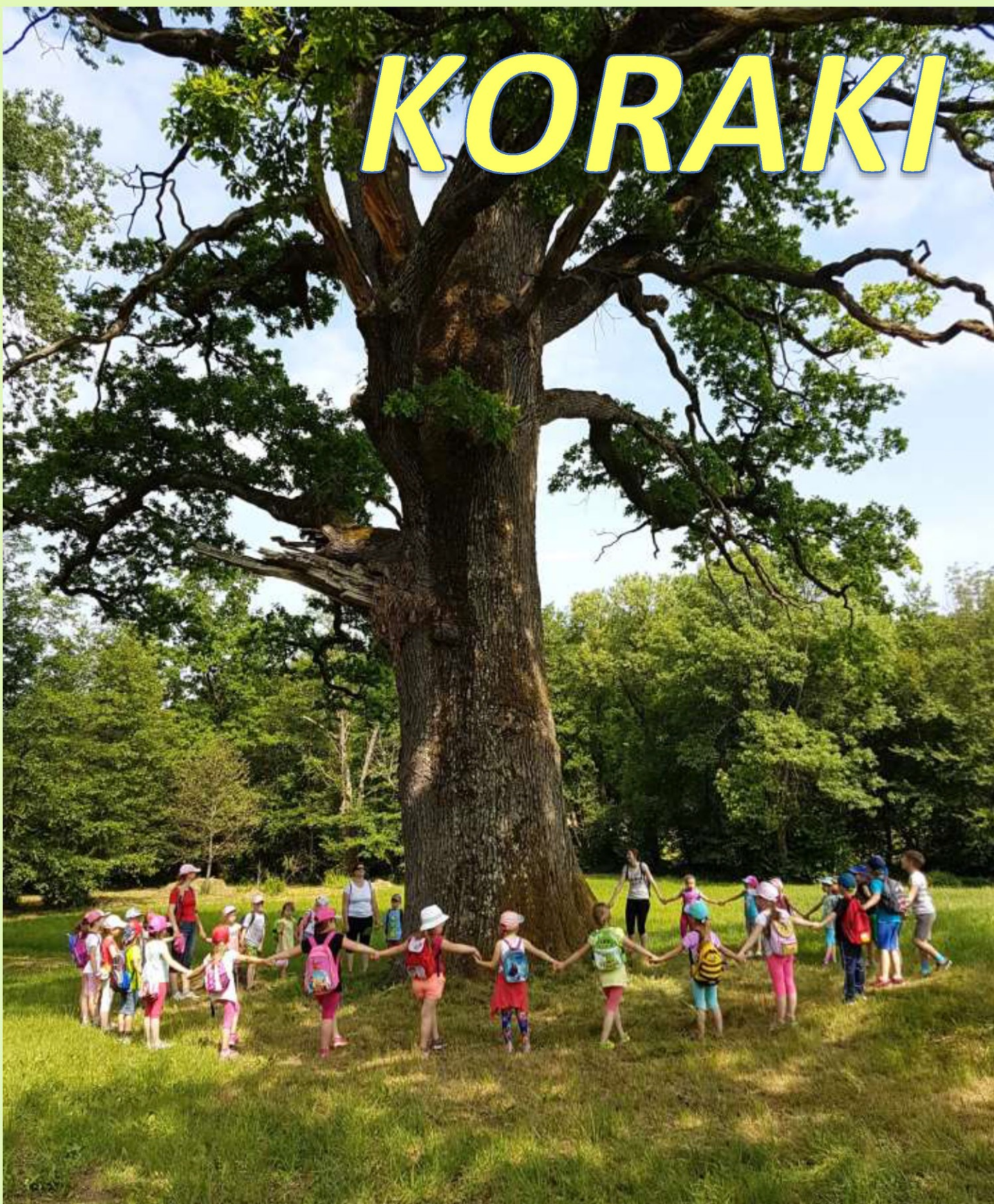

GLASILO OŠ CERKVENJAK – VITOMARCI

poletni

KORAKI

*Slika na naslovnici: Otroci Vrtca Cerkenjak in Vrtca Vitomarci pri Žigrtovem hrastu ob Negovskem jezeru
(foto: Karmen Borko)*

Soncu naproti

V svetu prihodnosti bodo nepismeni tisti, ki se ne bodo naučili učiti.

Alvin Toffler

Našim učencem, učiteljem in staršem,

tudi letošnje šolsko leto je tako hitro minilo, da se mi zdi, kot da ga je prezgodaj konec. Verjetno tega občutka ne bi mogel deliti z razredniki in učitelji, ki se jim čas kar ni iztekel.

Kljub vsem zahtevam šole upam, da smo za vas bili nenehno pripravljeni, da smo z vami ustvarjali vzpodbudno učno in izobraževalno okolje. Skupaj smo oblikovali vrednote, ki vam bodo v življenju koristile in vam pomagale na vaših poteh. Ure pouka in drugih dejavnosti so bile prijetne. Vseskozi vas je vodila vedoželjnost in neka skrita potreba po iskanju in znanju. Prav je tako. Le duhovne vrednote in znanje imajo vsebino in smisel v življenju.

Ob tej priložnosti ni mogoče zaobiti pomembnih vaših dosežkov v letošnjem letu. Zvrstilo se je veliko tekmovanj na šolah in tudi izven. Pokazali ste dobre rezultate, ki so plod strokovnega dela naših učiteljev in našega skupnega dela vseh strokovnih delavcev. S svojimi uspehi na različnih področjih ste v preteklosti že izkazovali naklonjenost in pripadnost svoji šoli. Največkrat ste bili dobri ali velikokrat celo odlični; tako po znanju kakor tudi po uspehu.

Pomembna zahvala gre tudi našim vzgojiteljicam v vrtcih, učiteljem in drugim strokovnim delavcem, ki ste pomagali našim otrokom na poti do novih znanj. Brez Vas ne bi bilo ne dobre šole, še manj dobrega vrtca. Na to smo ponosni vsi: *učenci, vaši starši in delavci šole.*

Šola ni samo učenje; je tudi zbir dejanj, poskusov in načinov dela in odkrivanja kreativnosti. Vedno smo držali skupaj in se spodbujali. Upam, da bomo tega deležni tudi v bodoče.

Želim, da bi bili naši šoli in vrtca napolnjeni s srečo in zadovoljstvom naših otrok. Zavedamo se, da bodo vsi napori, ki jih vlagamo bogato poplačani.

Prihajajoče počitnice vam bodo povrnilo energijo za novo šolsko leto.

In naj vam sonce bogato deli srečo in vašo počitniško brezskrbnost.

Srečno.

Vročega 13. rožnika 2017

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Vrtec Cerkvenjak 1. sk.

Vrtec Cerkvenjak 2. sk.

Vrtec Cerkvenjak 3. sk.

Vrtec Cerkvenjak 4. sk.

Vrtec Cerkvenjak 5. sk.

Vrtec Cerkvenjak 6. sk.

Vrtec v naravi na domačiji Firbas

Otroci starejše skupine Vrtca Pikapolonica Cerkljenjak in Vrtca Vitomarci s svojimi vzgojiteljicami smo se tudi letos udeležili »vrtca v naravi« na domačiji Firbas. Dogodivščina je trajala dva dni, ki pa sta za otroke še prehitro minila. Na kmetiji smo bivali 1. in 2. junija 2017. Prvi dan smo si skupaj z gospodarjem, g. Alojzom Firbas ogledali celotno kmetijo in imeli možnost hraniti živali. Letošnja tema bivanja na kmetiji je bila: »OD TRAVE DO SENA«. Otroci so tako podrobneje spoznali postopke košnje in sušenja trave. Gospodar kmetije, g. Alojz Firbas, je otrokom prikazal košnjo trave z ročno koso. Na travniku pa sta bila že pripravljena dva kupa, oziroma »navla« napol posušene trave, ki so jo otroci z veseljem raztrosili.

Vreme nam je bilo naklonjeno, zato smo se kar po zajtrku podali na krajši pohod do Negovskega jezera. Med potjo smo se ustavili tudi pri znamenitem Žigrtovem hrastu, katerega obseg meri nekaj čez šest metrov. Zanimivo je bilo tudi popoldansko pripovedovanje pravljice na seniku, kjer so se otroci popolnoma sprostili. Pripravljene smo imeli tudi delovne liste, s katerimi so otroci utrjevali svoje pridobljeno znanje o kmetiji. Proti večeru smo krmo zopet pograbili na kup in jo naložili na traktorsko prikolico, s katero nas je gospodar zapeljal s travnika, kar je bilo otrokom še posebej v veselje.

Ko se je stemnilo, pa je sledilo za otroke največje doživetje, na katerega so čakali že cel dan. Odpravili smo se na nočni pohod z baterijskimi svetilkami. Ko smo stali sredi gozda, je bila popolna tema, otroci so uživali v soju svojih svetilk in prav nihče ni bil prestrašen, saj so zdaj že vsi veliki otroci, ki bodo kmalu prestopili šolski prag. Po večerni »zabavi« v pižamah so se otroci utrujeni in hkrati zadovoljni in polni novih dogodivščin podali v svet sanj. Noč je minila mirno in že smo se zjutraj po zajtrku skupaj z gospodinjo, go. Marjano Firbas, lotili priprave in pečenja zeliščnih piškotov.

Otrokom je šlo to delo zelo dobro od rok.

V spremstvu gospodarja smo kasneje tudi jahali konja, na kar so otroci že zelo težko čakali.

Popoldan so prišli starši po otroke, dvodnevni pobeg v naravo se je zaključil in tako otroci kot vzgojiteljice, smo domov odnesli cel kup pozitivnih misli in prelepih spominov, ki jih bomo zagotovo obujali še dalj časa.

Karmen Borko, vzgojiteljica

Varno v prometu

Preko vsebine "Varno v prometu" so otroci 2. skupine iz vrtca Pikapolonica v Cerkvenjaku pridobivali veščine povezane s prometno varnostjo.

Ob opazovanju konkretnih situacij in igri v igralnici, na terasi, v peskovniku so spoznavali kako pravilno ravnati v prometu. Spoznavali so tudi prometne znake, označbe na cestiščih ter nanje bili zelo pozorni. Vsebino smo obogatili še z likovnim, glasbenim in plesnim izražanjem.

Na sprehodih so se otroci vključevali v promet kot najmlajši udeleženci. Za svojo varnost smo poskrbeli z rumenimi ruticami. Tako smo vzbudili pozornost tudi pri drugih udeležencih v prometu.

Ugotovili smo, da so otroci bolj pozorni na obnašanje svojih staršev v prometu.

Vsebina je vzbudila pri otrocih veliko zanimanje, zato ji bomo v prihodnjih dneh namenili še več pozornosti.

Marjeta Belna, vzgojiteljica

Vrtec Vitomarci 1. sk.

Vrtec Vitomarci 2. sk.

Vrtec Vitomarci 3. sk.

Od pomladi do poletja (3. skupina vrtca Vitomarci)

Pisanke so se bohotile v rožah in nato pristale v gnezdu spletenem in naravnih vejic krivorasle vrbe.

Izrezovali smo like in jih lepili na cvetlične lončke, v katere smo nato posejali baziliko, ki sedaj že uspeva na polici naših oken, kmalu pa si jo bodo otroci odnesli domov.

Radi smo raziskovali in podrobneje pod lupo opazovali ... črke, mravlje, pajke, rastline ...

Kaj bomo, ko bomo veliki? Raziskovalci, frizerji, arhitekti ... Kdo ve ...

Kot ekomalčki smo si tudi traktorje izdelali iz odpadnih škatel in pokrovčkov

Kolona traktorjev in kolona kolesarjev

Junija nas sonce že pošteno greje, misli na vodo in morje so vse pogostejše ter zadnji dan v vrtcu za naše MINIMATURANTE vse bližje. Prijetne počitnice vsem ter vse dobro bodočim šolarjem v šolskih klopeh.

Darja Vrtačnik, vzgojiteljica

Še iz Vrtca Vitomarci

Čutna pot

Likovno ustvarjanje

Nabiranje regratovih cvetov ter pihanje regratovih lučk

Nabrali smo bezgove cvetove in iz njih skuhalo bezgov sirup

Pohod do Lovskega doma in ogled prepariranih živali

Praznovanje rojstnega dne

V družbi z Lili in Binetom

Zaključuje se naše prvo leto šolanja, ki smo ga preživel v družbi dveh navihanih čebelic, Lili in Bineta. Popeljala sta na v svet števil in črk, v pisan vrtiljak spoznavanja okolja, z nami sta pela, risala in telovadila. Bila sta radovedna; zvedava, kot smo radovedni, zvedavi, mi, učenci. Zato pa ob koncu šolskega leta že beremo, pišemo in računamo do 20. Skrbimo za svoje šolske potrebščine, opravljamo domače naloge in se po svojih močeh trudimo biti čim bolj samostojni pri različnih šolskih dejavnostih.

Radi nastopamo:

Hitro tečemo:

Zbrano prisluhnemo pravljicam:

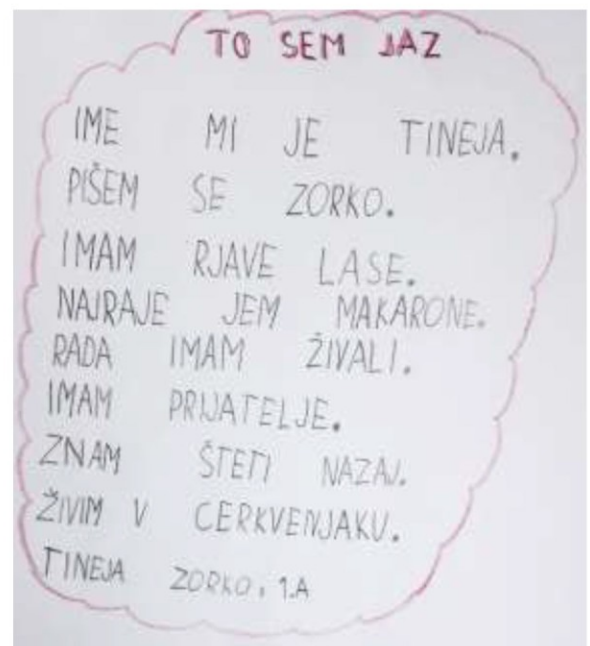
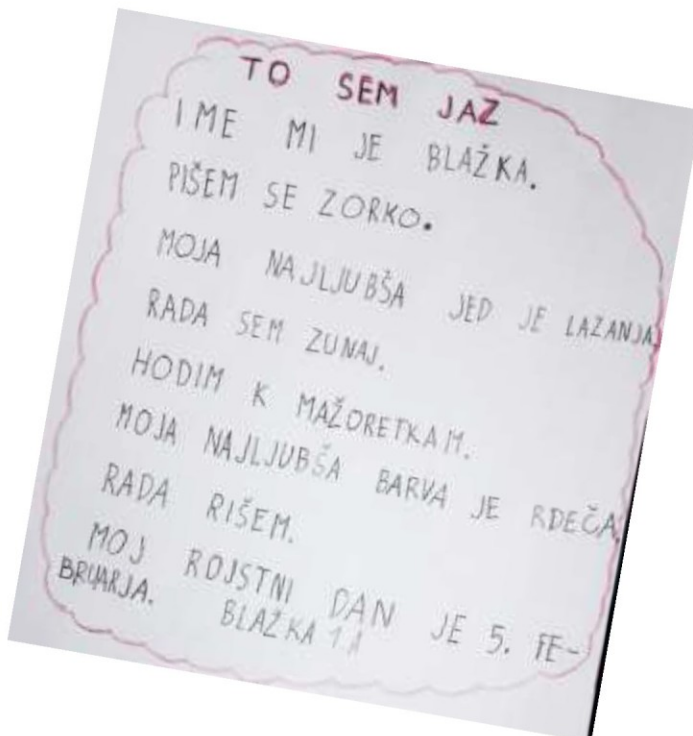
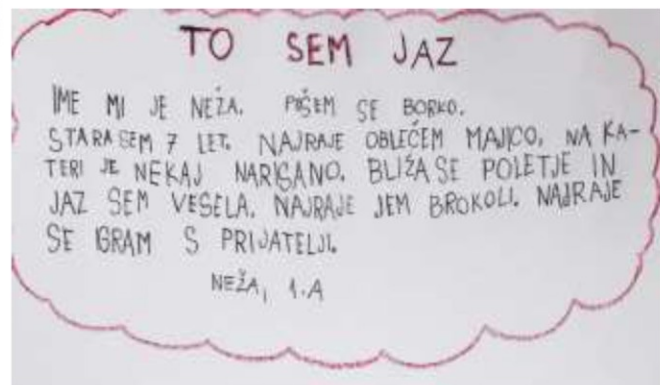
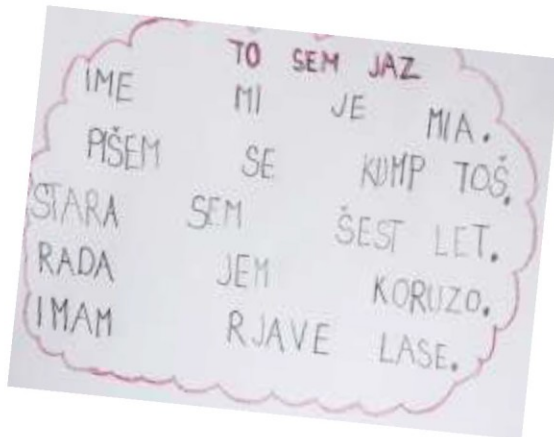
Sodelujemo na natečajih (UHU – likovni natečaj Morski svet):

Izdelujemo lutke in pripravljamo razredno dekoracijo:

O sebi zapišemo že nekaj povedi.

Pripravljamo drobna presenečenja za svoje starše:

Skozi vse leto smo pridno obiskovali interesne dejavnosti: Cici vesela šola, Pravljična ura, plesni krožek in pevski zbor.

Učenci so tekmovali na naslednjih področjih: matematično tekmovanje Kenguru, tekmovanju iz slovenščine - Cankarjevo priznanje, naravoslovno tekmovanje Kresnička, matematično tekmovanje Računam z Lili in Binetom, medpredmetno tekmovanje Znam več, tekmovanje v znanju iz vsebin Cici vesele šole. 15 učencev od 18 je usvojilo Bralno značko. Za nami je deset mesecev naporenega dela, zato se lahko pohvalimo z rezultati (uvrstitve so zbrane v tabeli na strani 38 in 39).

Ob koncu šolskega leta smo se še posebej veselili izleta v Krapje (Čebelarški muzej Tigeli) in Veliko Polano (Muzej panonskih obrti). Bilo je poučno, pa tudi zabavno.

In naši načrti za vroče počitniške dni? Naj vam jih zaupamo!

- TIAN:** Veliko bom zunaj, na svežem zraku. K dedku in babici bom šel na počitnice.
- MAŠA:** Naša družina se bo odpravila na morje. V Šentilj bom šla, k dedku in babici.
- TADEJ:** Igral se bom z dinosavri; imam jih veliko.
- ALYNA:** Šla bom na Pohorje, na počitnice k botri.
- JURE:** Igral se bom s psičko Brino.
- NEŽA:** Šla bom na počitnice na Koroško, k dedku in babici. Obiskala bom prijateljico Evo. Igrala se bom z mlajšim bratom.
- NIK:** Igral se bom in kopal v domačem bazenu.

PAULINA: Z dedkom in babico bom obiskala živalski vrt na Dunaju. Del počitnic bom preživela v Avstriji.

MATIC: (Svojih načrtov nam ni zaupal. Naj ostanejo skrivnost.)

MIA: Z dedkom in babico bom šla na morje.

GAL: Doma bomo postavili bazen in s sestro Saro se bova cele dni kopala! Z atijem pa bova kolesarila.

TAJA: Šla bom k sestrični Tini. Igrali se bova v njenem bazenu.

FILIP: Med počitnicami bom igral nogomet. K dedku in babici bom šel na počitnice.

TINEJA: Z bratom Timijem se bova veliko igrala. Sestrično bom obiskala. S starši bomo šli na morje.

JAN: Skakal bom po trampolinu. Gledal bom televizijo.

BLAŽ: Na morju se bom sončil in užival.

BLAŽKA: Brala bom knjige. Veliko bom zunaj, na svežem zraku. Tudi na morje grem.

LUKA: K dedku in babici bom šel na počitnice. S sestro Laro se bova kopala v bazenu.

Učenci 1. a z učiteljicama Viktorijo Caf in Sašo Pavlič

Kratke zgodbe iz 2. a

Ameriška ambasada (Ana Mari Par)

Obiskali so nas ameriški ambasadorji. Mislim, da so prišli zelo daleč, saj so prišli iz Amerike. Najprej smo jim pripravili progam in mi smo jim zaplesali. Videli so različne točke in mislim, da so bili zelo veseli. Ko je bilo konec programa, so šli po razredih. Ko so prišli v naš razred, je bilo zelo lepo. To mi je bilo zelo všeč.

Športni dan (Lana Pernat)

Na športnem dnevi smo tekali kros. Seveda smo tudi navijali drug za drugega. Nato smo šli na sprehod, kjer smo videli lep travnik in manjše jezero. Na travniku smo proučevali rastline. Pred krosom smo tudi telovadili. Imeli smo se zelo lepo. Na športnem dnevu mi je bilo zelo všeč. Tega dneva ne bom nikoli pozabila, saj je bil najboljši dan v mojem življenju.

Športni dan (Laura Kovačič)

Iz šole smo se odpravili na travnato igrišče. Ko smo prišli tja, smo sedli na tribuno in navijali. Hitro smo bili na vrsti za tek. Najprej smo se ogreli. Nato smo začeli teči. Bila sem tretja. Po teku smo se odpravili na sprehod. Po sprehodu je sledila podelitev medalj. Tudi jaz sem dobila medaljo, katere sem se zelo razveselila.

Posadili smo drevo (Sara Stergar)

Učiteljica je v šolo prinesla majhno drevo. Najprej smo ga v razredu opazovali, nato pa smo se odločili, da ga bomo posadili. Drevo smo posadili na malem vrtu na igrišču, nato pa smo se še lahko igrali. To drevo je majhna bukev in je rjave barve. Upam, da bo hitro zrastlelo.

Zobozdravnik (Žana Borko)

V razredu nas je vsak mesec obiskala zobozdravnica. Pregledala nam je zobe in ugotavljala, če jih redno umivamo. Vselej je prišla nenapovedano. Vsak je dobil oceno: točko in srček, točko in pikico točko, polovičko ali nič. Naš razred je dosegel 3. mesto. Dobili smo priznanja in nagrade. Nagradili so nas z obeski za ključce.

Vetrnica (Tjaša Matjašič)

Izdelali smo vetrnico. Potrebovali smo trši papir, žebliček in krog iz mehkega papirja. Med delom smo se zelo zabavali. Nekaterim je vetrnica razpadla. Tistim, ki jim je razpadla, smo vetrnico popravili, nato pa so jo pustili pri miru. Ko smo končali z delom, smo jih preizkusili. Nato smo jih nesli domov.

Računalniški krožek (Nel Mark Kocbek)

Pri računalniškem krožku smo se veliko naučili. Najprej kako se vklopi in ugasne računalnik. Nato smo se učili iskati slike na internetu. Ko se je bližal božič, smo se lahko pri krožku igrali nekaj božičnih iger. Naučili smo se tudi kako se uporablja računalnik in zakaj ga imamo.

Plesni krožek (Nika Fekonja)

Jaz in moji sošolci smo sodelovali pri plesnem krožku. Med drugimi nastopi smo tudi plesali na pesem Rock me od Modrijanov. Včasih so se nam pridružili tudi učenci 1. razreda. Sedaj pa se spet pripravljamo na nov nastop in plešemo nov ples.

Dogodki v Čatežu

Bil je četrtek in z babico Marjeto in dedkom Miranom ter mojim bratcem sem se odpeljala v Čatež. Potovali smo dve uri in pol. Sobo smo dobili v prvem nadstropju hotela. Po ogledu sobe sva z bratcem oblekla kopalke in odšli smo na bazen. Matic je pozabil, da ima oblečen kopalni plašč in je kar v njem skočil v vodo. Planila sem v smeh, Matic pa v jok. Potem sva odšla na tobogane. Najprej sva se spuščala v vodo po rumenem toboganu, nato po zelenem in nazadnje po modrem. Vrstni red po barvi toboganov sva pri spuščanju nekajkrat ponovila. Nato sva se odpravila na deskanje po vodi. Tam sva se najbolj zabavala. Jaz sem imela oranžno desko, Matic pa tudi. Po počitku na ležalniku smo se odpravili na sladoled. Medtem, ko sva se z Maticem še kopala, je dedek odšel po krompirček. Matic se ga je zelo razveselil. Pojedli smo ga na ležalniku. V Čatežu smo ostali še nekaj dni in prav vsi so bili čudoviti. Zabavali smo se, kopali, jedli krompirček, lizali sladoled in se imeli fajn.

Gaja Kovačec, 3. a

Z družino na izlet

Na izlet na Dunaj smo se odpravili, ata, bratec, jaz in babica. Tam smo najprej obiskali zabavišni park - Familypark. Po plačani vstopnini 10 € sem se takoj odpravil na igrala. Preizkusil sem vsa. Najbolj všeč mi je bilo na vlaku smrti, prosti pad in vožnja s krokodilom po vodi. Bili smo utrujeni, zato smo prespali na Dunaju. Naslednji dan po zajtrku smo se odpravili v živalski vrt Schönbrunn. Videli smo veliko živali. Najbolj sem bil navdušen nad opicami, gepardi, morskimi psi in krokodili. Za spomin sem si kupil plišastega leva. Naš dvodnevni izlet se je hitro končal. Lepi spomini so mi ostali in želim si jih še več.

Tijan Lovrec, 3. a

Obisk adrenalinskega parka

Sestrična Zlatka, njen prijatelj Denis, sestra Pia in jaz smo se na lepo sobotno jutro odpravili v adrenalinski park Betnava v Mariboru. Park se nahaja v gozdu. Po prihodu nam je vodič razložil pravila v parku. Dobili smo potrebno opremo za plezanje čelado in varnostne pasove. Pokazal nam je, kako se pravilno pripneš na vrv. Plezala so visoka od enega do osem metrov. So različnih oblik in različno zahtevna. Najbolj mi je bil všeč ziplin. Najtežje mi je bilo izvesti plezanje in skok na vrh. Pia in Zlatka sta opravili vse plezalne veščine do šeste stopnje, midva z Denisom pa do pete stopnje. Po napornem dnevu smo si pred odhodom domov privoščili še pico. V parku sem se zelo zabavala. Še ga bom obiskala.

Ula Kaučič, 3. a

Skok v najgloblji del slovenskega morja

Poletne počitnice sem z družino preživel v Piranu. V morju sem se najprej naučil plavati. Bil sem vesel, da sem lahko plaval sam. S turistično ladjico smo se odpravili na vožnjo po morju. Kapitan je sredi morja ladjico ustavil. Ati in mami sta eden za drugim skočila v vodo. Prepričala sta me, da sem skočil še jaz. Malo me je bilo tudi strah.

Ko smo se povzpeli nazaj na ladjo, mi je kapitan povedal, da sem skočil v najgloblji del slovenskega morja. Bil sem presrečen in še danes sem ponosen, da sem premagal strah in skočil v tako pomemben del našega malega morja.

Vid Breznik Videtič, 3. a

Počitnice v Novi Gorici

Lani sem poletne počitnice nekaj dni preživela v Novi Gorici. Po prihodu sem najprej pozdravila bratranca. Skupaj smo odšli v mesto na sladoled. Teta me je vpisala v plavalni tečaj. Bratranca Aljoša in Alen pa sta me tja odpeljala. Po učenju plavanja je prišel po mene stric Saša. Doma sem takrat prvič čisto sama skuhala pašto. V času počitka smo brali knjige. Med sprehodom smo se ustavili pri Aljoševi in Alenovi babici Emini. Pred spanjem smo si po navadi ogledali še film. Ati, mami in bratec so prišli po mene. Žal mi je bilo, da so dnevi v Novi Gorici tako hitro minili. Še vedno pa ostaja to moj najljubši teden v življenju.

Julija Zorko, 3. a

Potovanje v Latvijo

Zadnjo soboto decembra 2016 smo se mama, jaz, sestra in bratec odpravili na počitnice v Latvijo. Ata nas je odpeljal na letališče v Avstrijo. Najprej smo uredili z dokumenti, potem pa smo čakali na letalo. Imeli smo smolo, da je zamujalo. Morali smo dati še enkrat pregledat dokumente. Nato smo lahko sedli v letalo. Mama je dala vsakemu od nas banano. Med letom je bratcu postalo slabo. Mama ga je držala za roko. Med pristajanjem letala so me bolela ušesa. Mama mi je dala bombon, da sem ga sesala. Po pristanku prvega letala smo imeli zelo malo časa, da smo prestopili v drugo letalo. Do letala smo tekli in skoraj smo let zamudili. Po namestitvi na sedeže smo se lahko umirili. Rusinja, ki je sedela za nami, nam je dala sladkarije. S sestrico sva se z njo pogovarjali. Mamo je ves čas skrbelo za prtljago. Ni bila prepričana, da so v tistem kratkem času med prestopom preložili vso prtljago. Njen strah je bil odveč. Vso prtljago smo dobili takoj, ko smo prileteli v Latvijo. Bilo je že pozno. Pričakala nas je teta Lena. Odpeljala nas je k babici. Tam sem pojedla juho in šla spat. Sanjala sem lepe sanje.

Sofija Nekrasova, 3. a

Prve počitnice na morju

V juliju, med lanskimi počitnicami, sem bila na morju. Bila sem s prijatelji. Najbolj mi je ostal v spominu prvi skok v morje. Bilo pa jih je potem še veliko. Vsak dan smo se kopali. Večere smo si krajšali s kartanjem. Tudi obiski sladoledarjev niso manjkali. Radi smo se potepali po mestu in včasih opazili tudi kakšne zanimivosti.

Teden na morju je minil kot bi pihnil. Zadnjo večer smo posvetili pakiranju. Vožnja domov je trajala dolgo. Zelo utrujena sem zaspala v domači postelji.

Katja Rodošek, 3. a

Veter v laseh

Zadnji športni dan v tem šolskem letu se je imenoval Veter v laseh. Športni dan smo začeli s poslušanjem državne himne in športne himne Veter v laseh. Učenci vseh razredov smo tekli kros. Dečki in deklice smo tekmovali vsak zase. Po končanem tekmovanju je sledila podelitev diplom in medalj. Prejeli so jih prvi trije učenci na cilju v vsaki skupini. Sama sem dosegla 7. mesto. Utrujeni smo se vrnil v šolo na kosilo.

Sara Mohorič, 3. a

Zjutraj smo se ob osmi uri zbrali pred šolo. Z malico v nahrbtnikih smo odšli na igrišče v Kadrence. Zapeli smo himno Veter v laseh. Pripravili smo se na kros. Tek en krog okoli igrišča sem zmogel in na cilj sem pritekel med prvimi. Po končanem krosu sva s sošolcem Aleksejem

igrala še tenis in nogomet. Za nogomet sem najprej zbral nekaj sošolcev in sosošolcev in jih razdelil v ekipe. Čas med igro nam je hitro minil. Nazadnje je sledila še razglasitev najboljših v krosu. Prejeli smo diplome in medalje. Po poti skozi gozd smo se vrnili nazaj v šolo.

Gal Plohl, 3. a

Prva zmaga v tekmovanju za čiste zobe

V sredo, 7. junija, nas je v razredu obiskala zdravstvena delavka Ksenija. Mislili smo, da nam bo spet pregledala zobe tako kot že večkrat v tem šolskem letu. Pa ni bilo tako. Tokrat nas je prišla zelo razveselit. Povedala nam je, da smo na naši šoli zmagali v tekmovanju za čiste zobe. Za zmago smo bili tudi nagrajeni. Vsi, ki smo imeli pri vsakem pregledu čiste zobe, smo prejeli pohvalo. Vsak v razredu pa je dobil še zapestnico, urnik, zobno pasto in zobno ščetko. Naučili smo se zobno himno in jo zapeli. » Posladkali » smo se s kokicami, odžejali z vodo in si ogledali risani film Loraks. Film je bil zanimiv in poučen. Po ogledu smo prejeli še priznanje za cel razred. V razredu smo sklenili, da si bomo še naprej skrbno čistili zobe in skrbeli za zdravo prehrano. Želimo ostati zdravi.

Gaja Kovačec, 3. a

Končni izlet v Volčji Potok, 3. a

- Nik Kocuvan: Najbolj všeč so mi bila igrala. Med njimi pa sem izbral za igro labirint in fitnes.
- Špela Lorenčič: Hodili smo po labirintu in se iskali. Največ smo se vozili z zibljajnom. Igrali smo se še skrivalnice in skakali po trampolinu.
- Sofija Nekrasova: V labirintu sem bila trikrat. Igrale smo se tudi v hišicah.
- Gal Plohl: Najbolj všeč mi je bilo, da sem se lahko fotografiral v kitu.
- Vid Breznik Videtič: V labirintu smo se lovili in skrivali. Sredi labirinta smo hodili na stolp, ki je tam stal.
- Aleksej Žižek: Najbolj sem se zabaval na igralih. Zibljaj pa je bil glavni.
- Gaja Kovačec: Po prihodu v Volčji Potok smo si takoj po vstopu v park ogledali kite. Po malici smo se igrali na igralih. Med enournim sprehodom po parku z vodičko smo lahko izvedeli veliko novega. Pred odhodom iz parka smo se še igrali. Lačni smo se ustavili v Domžalah v Mc' Donaldsu.
- Julija Toš: Najbolj sem se zabavala na igralih.
- Julija Zorko: Gaja, Katja in jaz smo med igrali izbrale zibljajn. Nadvse smo se zabavale.
- Ula Kaučič: Zanimivo mi je bilo, ker sem lahko šla v telo kita. Na igralih sem najbolj izkoristila zibljajn.
- Tijan Lovrec: Najbolj všeč mi je bilo na igralih. Vozil sem se z zibljajnom, skakal na trampolinu. Z Galom in Nikom sem se fotografiral pri kitu.
- Anisa Furšt: Najboljši trenutek je bil, ko smo se fotografirali v kitu. Največ sem se igrala v labirintu in na zibljajnu.
- Katja Rodošek: Najboljša so bila igrala. Opazovali pa smo tudi drevesa, morske živali, račke, vrt, dinosavre.
- Sara Mohorič: Imeli smo se lepo. Labirint pa je bil med igrali najboljši.

Čudežna muca

Nekoč v daljnem kraju je živela muca po imenu Lisa. Bila je vijolične barve, imela je rdeč nos, majhna ušesa in bila je čudežna muca.

Nekega dne je morala rešiti lisico Tajo. Volkovi so jo hoteli pojesti. Muca je tako močno pihnila, da je vseh sedem volkov odneslo v vesolje. Lisica se je zahvalila. Muco Liso je njena lastnica Nika pred enim letom odnesla v šolo. Ko se je začela ura, je zagorela šolska kuhinja. Muca je stekla na pomoč. Iz tačk ji je špricala voda, da je pogasila kuhinjo. Vsi so navdušeno vzklikali in hvalili mucu.

Ko sta Nika in Lisa prišli domov, Lisa ni več mogla hoditi. Ustavil se ji je srček, zato je umrla. Nika še vedno joka za njo. Zelo pa se razveseli, da ljudje niso pozabili njene čudežne muce.

Nika Kuri, 3. b

Vila Sara

Vila Sara živi v majhnem gozdu. Pomaga živalim, ki so osamljene ali bolne. Nekega dne je na gozdni jasi zagledala srno, ki je imela poškodovano tačko. Hitro je stekla po čarobni list rastline. Dala ji ga je na tačko, jo povila s čarobnim povojem in srnica je takoj ozdravela. Srnica je bila vili zelo hvaležna. Postali sta najboljši prijateljici.

Alina Pajek, 3. b

Moja sestra Hana

Moja sestra je stara 3 mesece, velika je 58 centimetrov in tehta 6 kilogramov. Na glavi ima veliko las, svetlo modre oči in okrogla lička. Rada se smeje in gleda igrače, ki spuščajo zvoke. Rada se vozi v vozičku, še raje pa v avtu, kjer vedno zaspi. Po svoje tudi govori. Vsi pravijo, da je podobna atiju.

Tomaž Vršič, 3. b

Če bi bil učitelj

Če bi bil učitelj, bi pomagal otrokom. Dal bi jim malo naloge. Včasih bi se lahko namesto pouka še igrali. Pri matematiki bi gledali risanke. Pri slovenščini bi igrali računalniške igrice. Pri spoznavanju okolja bi šli ven. Namesto odmora bi imeli športno vzgojo. Pri športni pa bi potem jedli sladkarije. Pri likovni umetnosti bi šli domov. Pri angleščini bi jedli hamburgerje, saj so hamburgerji iz Amerike. Pri glasbeni umetnosti bi se kopali v bazenu. Otroci bi se morali naučiti veliko stvari.

Jakob Dizma Roškar, 2. b

Izlet v živalski vrt

Nika: Najbolj všeč mi je bil tiger.

Tomaž: Danes je bil lep dan, ker smo videli veliko vrst živali.

Zala A.: Zanimiva sta bila morska leva, ki sta se sončila.

Tanaja: Opice so bile zelo smešne.

Lana: Imeli smo se lepo, ker je bil lep sončen dan.

Nikita: Pri kačah sem videla dva ptičja pajka.

Laura: Nekaj posebnega je bilo oglašanje pavov.

Učenci 2. in 3. b razreda

Drugi dan šole v naravi

Sobo sem si delila s sošolkama Melani in Alino.

Ko smo se zjutraj zbudile, smo najprej prižgale televizor. Čez 30 minut smo se zbrali na hodniku, ker smo šli na zajtrk. Po zajtrku smo šle v sobo in jo pospravile. Sobo so prišli ocenjevati: Alina, Maks, Taja in Domen. Po ocenjevanju sob smo se pripravile na kopanje. Na kopališču smo s sošolci odložili brisače na ležalnike in skočili v bazen. Z vitomarškimi učenci smo naredili vsak svojo ekipo in tekmovali v plavanju žabice. Ker dobro plavam, mi je bilo zelo zabavno. Po tekmovanju smo lahko šli na tobogan. Ker smo bili že zelo lačni, smo odšli na kosilo. Jedli smo pire krompir in govedino. Ko smo prišle nazaj v sobo, smo gledale televizijo in zraven jedle čips, brez da bi kdo vedel za to. Medtem sta nas obiskala sošolca Maks in Benjamin. Po počitku smo se spet pripravili na kopanje, ki je potekalo v zunanjem velikem bazenu. Tam smo bili tri ure. Po plavanju smo odšli na večerjo, nato pa na sprehod.

Ob 22. uri smo morali že spati.

Ema Ploj, 4. a

Elin čajnik

Nekoč je v skromni hišici sredi gozda živela punčka po imenu Eli. Živela je popolnoma sama in imela je le svoj čudovit čajnik. Nekega dne se je odločila, da si bo v njem skuhal čaj. Ko je v čajnik nalila vodo in ga dala na ogenj, je zaslišala nežen glas: "Av, peče! Daj me stran od ognja! Hitro!" Eli se je začudila in pogledala naokrog, a videla ni nikogar, ki bi kaj delal ali govoril. A potem je spet zaslišala: "Daj me hitro dol, hitro!" To peče, hitro! Čajnik je vzela z ognja in si ga ogledovala. Nato se je spomnila, da ji je mama vedno govorila: "Ko boš hotela skuhati čaj, si zapomni, da je ta čajnik drugačen od drugih." In takrat je rekel: "Jaz ti bom skuhal najboljši čaj, takega, ki ga še nikoli nisi pila. Še prej pa mi prinesi mrzlo vodo in sveža zelišča z vrta." In to je Eli naredila. Ko pa je čajnik skuhal čaj, je popila kar dve skodelici tega najboljšega čaja. Povabila je meščane k sebi na čaj. Vsa navdušena jim ga je tudi podarjala. Najbolj pa je bila vesela tega, da je vsak dan imela družbo in prijatelje.

Zdaj pa lahko noč, pa en čajnik na pomoč, pokrij se, zavij in zaspi.

Katrin Borko, 4. a

Vezalkine sanje

Vezalka je v steklenem kozarcu z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhamo v juhi. Postal ji je že dolgčas, zato se je začela pogovarjati z rezanci. Nato pa je le končno prišla na krožnik. A ko je pogledala naokrog, se je začudila: Zakaj nisem na porcelanastem krožniku?! Zakaj so povsod okrog mene rožice in metuljčki? Ah, saj je vseeno! Komaj je čakala, da vidi, kdo bo prišel. Zagledala je majhnega otročička, ki je sedel pred njo. Ko je njegova mama videla rezanec s skuštranim koncem, ga je prijela in vrgla na tla. In končno jo je našel oče in jo zavezal nazaj v čevlji.

Katrin Borko, 4. a

Vodna vila

Med šolskimi počitnicami smo sklenili, da gremo taborit.

Nekega jutra sem se prva zbudila. Mama, ati in sestra so v šotoru še spali. Medtem sem naredila zajtrk. Ravno takrat, ko sem pripravila zajtrk, se je iz vode pokazala deklica. Imela je rjave lase in modre oči. Zavpila mi je, naj ne pijemo te vode. Ko so se zbudili še ostali, sem jim pri zajtrku povedala, da sem videla vilo. Ampak nihče mi ni verjel, razen sestre. Naslednji dan sem zgodaj zbudila tudi sestro. Ni hotela iz postelje, zato sem ji omenila vilo. Nato sva pripravili zajtrk in jo čakali. Spet se je pojavila, a rekla ni ničesar. Izginila je tako hitro, da sem jo komaj prepoznala. Po zajtrku je ati hotel piti vodo, a sem mu še pravi čas preprečila in ga spomnila, da jo imamo s seboj. Vzel jo je iz hladilne torbe in se odžejal. Zvečerilo se je in šli smo spat. Naslednje jutro sem sestri zaupala, da sem se v sanjah pogovarjala z vilo. Ati je rekel, da gremo opoldne domov, česar se nisva prav nič razveselili.

Zaradi prehitrega odhoda moji starši niso imeli priložnosti videti vile, zato tudi meni še vedno ne verjamejo, da sem jo videla. Upam, da mi verjamete vi.

Alina Peklar, 4. a

Vzgojiteljica

Rada bi postala vzgojiteljica, zato bom opisala njen poklic. Vzgojiteljica dela v vrtcu ali šoli. Zjutraj sprejme otroke in najprej skupaj pojejo zajtrk. Pri tem jih uči lepega vedenja pri mizi. Po zajtrku organizira program, kaj bodo čez dan počeli. Potem jim prebere pravljico.

Biti mora prijazna, vljudna in vzgled mlajšim otrokom. Včasih jih povabi k petju pesmi, igranju, barvanju ... Za izvajanje programa potrebuje različne pripomočke, kot so kolebnice, blazine, čopiče, risalne liste, barvice ... Včasih otrokom pripravi poligon. Večkrat na teden gredo na sprehod, da se nadihajo svežega zraka. Ko se vrnejo v vrtec, se slečejo in preobujejo. Vzgojiteljica jim pri tem pomaga. Ko so vsi slečeni in obuti v copate, se pripravijo na kosilo. Ko se najejo, se odpravijo na popoldanski počitek.

Katrin Borko, 4. a

Ko odrastem, bom veterinar

Že od nekdaj imam rad živali, zato si želim postati veterinar. Veterinar je strokovnjak, ki zdravi živali. Ugotoviti zna, kaj je z živaljo narobe. Ker žival tega ne zna povedati sama, mora znati veterinar dobro opazovati, izprašati mora lastnika, se poslužiti laboratorija, po potrebi tudi rentgena in ultrazvoka, da ugotovi diagnozo in potem predpiše ustrezno zdravljenje. Veterinarji zdravijo vse vrste živali: hišne ljubljence kot so psi, mačke, želve, ptiči, morski prasički, ribice, zdravijo pa tudi konje, govedo, perutnino in prašiče, pa tudi vse vrste eksotičnih živali v živalskem vrtu in divje živali. Delajo na veterinarskih klinikah, na veterinarskih postajah, v zavetiščih za živali, v inšpekcijskih službah, v živalskem vrtu, tudi na večjih farmah, v farmacevtskih podjetjih. Veterinar mora končati študij veterine, ki traja pet let. Veterinarska fakulteta je v Ljubljani. Na fakulteto se lahko vpiše, kdor je končal gimnazijo in tisti veterinarski tehnik, ki je pri poklicni maturi opravil še dodatni izpit iz kemije, biologije ali fizike. Veterinarski tehnik se šola na srednji šoli za veterino, ki traja štiri leta. Veterinarji se morajo vse skozi dodatno usposabljanje. Za določena obolenja in zdravljenje živali morajo opraviti specialistični študij v tujini. Delo je precej naporno in zahteva veliko odgovornosti, vendar je poklic kljub temu zelo lep, zanimiv, raznolik in dinamičen.

Žiga Borko, 4. a

Presenečenje

Doživel sem že veliko presenečenj, ampak eno se mi je še posebej vtisnilo v spomin.

Bila je sobota, ko sem praznoval svoj 8. rojstni dan. Starša in sestra Nika so mi prvi čestitali. Podarili so mi darilo, ki je bilo zavito v lep moder papir. Odvil sem ga in zagledal tablični računalnik. Bil sem ga zelo vesel, od sreče sem kar zavriskal. Tablični računalnik sem si zelo želel. Pozvonilo je pri vratih in pred njimi so stali dedek, babica in teta Urša. Od babice in dedka sem dobil lego kocke, ker jih zelo rad sestavljam. Teta Urša pa mi je podarila nogometno žogo. To je bila posebna žoga, saj so na njej bili podpisi nogometašev NK Maribor, za katerega tudi navijam. Starši

so mi podarili tudi torto, na kateri je bila slika grba NK Maribor. Ta dan je bil poln prijetnih čustev in presenečenj, zato mi je ostal v lepem spominu.

Žiga Borko, 4. a

Šola v naravi

V ponedeljek, 22. 5. 2017, smo se odpravili v šolo v naravi v Terme Čatež. Na avtobusu sem sedela s prijateljico Aliso. Prvi postanek smo imeli na počivališču Terme Olimija, kjer smo pojedli malico, ki so nam jo pripravile kuharice v šoli. Ko smo prispeli na cilj, smo se najprej razporedili po sobah, nato pa odšli na kosilo. Popoldne smo se že kopali, se škropili in veselo čofotali. V termah smo ostali do petka. V torek smo se kopali v notranjem bazenu, kjer je bilo zelo lepo, potem pa zunaj, kjer je bila zelo vroča voda. Vsak dan so učenci zjutraj ocenjevali sobe. V četrtek smo ocenjevali znanje plavanja. Jaz, sošolka Ema in nekaj sosošolcev iz Vitomarcev smo plavali deset minut in si prislužili srebrnega delfinčka. Med popoldanskim počitkom in proti večeru sem že začela pakirati prtljago za domov. V petek, po zajtrku, so učitelji v naših sobah najprej preverili, če smo kaj pozabili, nato smo vso prtljago znosili v učiteljičino sobo in odšli na izlet v Kostanjeviško jamo. Kraško jamo smo si ogledali z vodičem. V jami smo videli kraškega pajka in nekaj netopirjev. Videli smo različne kapnike in podobe ter jezero. Podobe so prikazovale gobo jurčka, Jezusa na križu, krokodiljo glavo, sabljo in še bi lahko naštevala. Slišali smo tudi zgodbo o velikanu Lojzetu. Videli smo njegove prste na nogi, njegove hlače in tudi sladoled, ki ga je lizal ter kos mesa, ki ga je jedel, ko je bil lačen. Ko smo se vračali, smo se ustavili v samostanu Kostanjevica na Krki. Tam smo videli kiparski izdelek, ki ga je naredil naš učitelj likovne vzgoje. Pri tej forma vivi smo se tudi fotografirali. Ko smo se pripeljali nazaj do hotela, smo vzeli kovčke in se z avtobusom odpeljali proti domu.

Katrin Borko, 4. a

Zobna vila

Nekje nad oblaki živi zobna vila. Je prijazna in miroljubna. Pobira naše zobke za svojo hišico, nam otrokom pa prinese enega ali dva evra. Največkrat mi da dva evra. Nisem je še videla, a vem, da obstaja. Povedala vam bom zgodbo o njenem obstoju. Nekega večera je moji sestri izpadel zob, a ga je pogoltnila. Vili je napisala pismo, v katerem ji je povedala, kaj se ji je zgodilo in če ji kljub temu prinese enega ali dva evra. Drugo jutro ji je vila odpisala. Ker sva se prepričali, da pisava ni bila mamina ali atijeva, verjamem v zobne vile. Rada bi vedela in videla, kje živi, a vem, da je to skrivnost.

Meni je izpadlo že veliko zob. Kaj pa vam?

Alisa Pekar, 4. a

Voda

Voda teče čez gorovje
in nikdar ne konča se.
Včasih suša jo dobi
in smo jezni do skrbi.
Voda pomemben vir življenja je,
saj pijemo jo vsi.

Lana Lovrenčič, 4. b

Pomlad

Pomlad se je prebudila,
zvončki v gozdu cvetijo,
ptički na vejah žvrgolijo,
potoček pa otroke z vodo hladi.
V potočku nimamo radi smeti,
zato jih moramo reciklirati.

Taja Pučko, 4. b

Športni dan

V četrtek, 1. 6. 2017, smo imeli športni dan. Tekmovali smo v troboju. Najprej smo odtekli kros. Tekli smo na 600 m. Bil sem drugi. Po krosu smo imeli malico. Potem smo se odpravili na igrišče, kjer smo metali žogico v daljavo. Tudi v tej disciplini sem bil drugi. Sledila je še zadnja disciplina, skok v daljino. Skočil sem zelo dobro in sem bil prvi. Po končanih disciplinah, je sledila podelitev medalj in pohval. Ta športni dan mi je bil zelo všeč, saj sem skupno osvojil 1. mesto.

Žan Repič, 4. b

Skrb za naravo

Zemlja je zelo onesnažena. Onesnažujejo jo industrija, promet, kmetijstvo, vsi mi in še bi lahko naštevala. Edino prevozno sredstvo, ki ne onesnažuje okolja, je kolo. V življenju potrebujemo veliko stvari, npr. hrano, oblačila, pohištvo, igrače ... Ko tega več ne potrebujemo, odvržemo in nastanejo odpadki. Vsako leto je več odpadkov. Nekateri odpadki so tudi zelo nevarni in te odpadke moramo odpeljati v zbirni center. Odpadki so lahko papir, pločevina, steklo, plastika, hrana, pohištvo ... Nekatero odpadke lahko recikliramo, zato je pomembno ločeno zbiranje odpadkov. Poskrbimo za čisto in lepo naravo.

Taja Pučko, 4. b

Šola in počitnice, 4. b

- DOMEN: O, pogledjte! Šolsko leto je že naokrog. Komaj sem čakal poletne počitnice in glejte, sem jih že dočakal.
- NEJC: V tem šolskem letu smo se zelo trudili in bili pridni, a zdaj med poletnimi počitnicami si bomo z veseljem odpočili.
- SARA: Šola se končala bo, počitnice že prihajajo. Hura! Dva meseca prostosti in uživanja.
- GAŠPER H.: Šola se bo med počitnicami z veseljem od nas spočila, čez dva meseca pa se bo spet pripravila za naše nove norčije in dogodivščine.
- TAJA: Šolsko leto se približuje koncu in pred nami so dolgo pričakovane počitnice in hitenje novim poletnim izzivom in dogodivščinam naproti.
- LANA: Šola bo kmalu zaprla svoja vrata. Vse kar nas je bremenilo, bo minilo. Pričakovane počitnice pa nas bodo razbremenile in razveselile.

Taja Pučko, učenka 4. b razreda je uspešna športnica. Trenira v Atletskem klubu Ptuj in dosega izjemne rezultate.

Taja Pučko, 4. b

Časovni stroj

Nekega lepega jutra sem vstal, še ves utrujen, in šel v kopalnico. Ko sem šel mimo ogledala, pa je na njem pisalo: "The time will come back", kar pomeni "Čas se bo vrnil". Hitro sem stekel iz kopalnice v svojo sobo in se skril pod odejo. Ko me je strah minil, sem hitro odhitel navzdol po stopnicah, a se pred vrati ustavil. Čudno se mi je zdelo, da v spodnjem nadstropju ne slišim ničesar. V tem nadstropju je namreč dnevna soba, ki je najbolj glasen prostor v hiši, saj je v njej televizija zmeraj zelo naglas. Počasi sem odprl vrata, ki so zelo škripala in stvar naredila še bolj grozno. Ko sem se po hodniku skoraj vlekel sem na steni opazil koledar. Vanj sem se globoko zazrl in opazil: "13.MAREC 1907". Nekaj časa sem še strmel vanj, nato pa kričeče stekel navzgor po stopnicah. Ko so se stopnice končale, sem si prostor ogledal še enkrat in opazil, da moje sobe, kopalnice, hodnika in vseh drugih prostorov ni več. Obkrožen sem bil z naravo. Nato pa mi je v glavo šinilo: En dan prej sem videl svetlo zeleno bleščečo stvarco, ki je bila v plamenih in je strmoglavljala proti gozdu. Hitro sem stekel v gozd na največjo jaso, kar jih je bilo. Naenkrat pa se je na jasi pokazala okoli tri metre dolga in dva metra široka svetlo zelena kapsula. Stopil sem v njo in opazil popolnoma isti koledar kot v hiši. V njej je bilo tudi 117 gumbov in ura z datumom. Uro sem s pomočjo navodil nastavil na 24. 4. 2017. Po tem je kapsulo izstrelilo v zrak, skozi oblake, v vesolje, nato pa še v črno luknjo. Na drugi strani luknje se je kapsula ustavila in zaslišal se je glas, podoben tajnici na telefonih: "Izbereš si lahko en dogodek iz svojega življenja." Opazoval sem vseh 10107 dogodkov hkrati in nato še nesiguren odgovoril: "Vrni me v čas ... hm." Nisem bil siguren ... Nato pa sem razločno rekel: "Daj me v čas, kjer mi ne boste težili z odločitvami."

Skočil sem skozi okno kapsule, iz vrat omare iztrgal jeklenko s kisikom in se vrgel proti Zemlji. Letel sem in letel, nato pa končno opazil Zemljo. Opazil sem tudi, da bom strmoglavil v ocean. In tako je tudi bilo. Ko sem lahko prišel na gladino morja, sem začel plavati proti obali. Znašel sem se v Barceloni, iz katere sem z letalom letel do Ljubljane in od Ljubljane do Vitomarcev z avtom. Do hiše sem štopal. Stekel sem v hišo in najprej raztrgal koledar, nato ga pohodil, ga vrgel v smeti in kanto odpeljal na odpad. Ko sem opravil s koledarjem, sem šel še malo spat.

Nejc Vršič, 5. b

Kolesarski izpit

Nina Toš: Kolesarskega izpita sem se zelo veselila. Teorijo smo začeli vaditi pri pouku, v mesecu maju smo jo vsi uspešno opravili. Nato smo praktično vadili na igrišču in na cesti. Na dan izpita nas je obiskal policaj, ki je spremljal našo vožnjo na cesti. Vsi smo uspešno opravili preizkus vožnje. Bili smo zelo veseli. Nekateri smo se že isti dan domov odpeljali s kolesi.

Nika Hojnik: Prvega junija smo imeli praktični del kolesarskega izpita. K nam v šolo je prišel policist. Najprej smo šli po kolesa, nato pa se s kolesi skupaj z učiteljico odpeljali do križišča. Za nami se je pripeljal policist. Nato smo opravljali izpit. Peljali smo se nazaj do šole, kjer smo izvedeli, da smo vsi naredili izpit.

Moje prvo potovanje z letalom

Moje prvo potovanje z letalom je bilo v Turčijo. Ker sem bila stara komaj tri leta, ko smo odpotovali v Turčijo, se ne spomnim prav veliko. Zato bom opisala moje potovanje v Ameriko. Jaz in moja družina smo člani Fan cluba Dejana Zaveca. Dejan Zavec je bil odličen boksar in mi smo ga spremljali na številnih borbah. Ena izmed teh borb je bila v Ameriki, zato smo tudi tja odšli navijati zanj. Jaz sem bila stara pet let. Celotna moja družina se je veselila potovanja, prav tako sem se veselila jaz.

V Fan klubu sem bila najmlajša navijačica, ki sem odšla v Ameriko. Pot je bila dolga in naporna, saj smo pri potovanju zamenjali sedem letal. Vsako letalo je bilo nekaj posebnega. Najbolj všeč mi je bilo letalo, ki je imelo na sprednjih sedežih televizijo. Lahko smo poslušali glasbo, bili na internetu, jaz pa sem najraje gledala Mr. Beana. Ko smo prispeli v Ameriko, smo odšli v hotel. Imeli smo tudi turističnega vodiča. V Ameriki smo bili en teden. Lahko smo si ogledali mesto. Bilo je zelo lepo. Ogledali smo si tudi velikansko kitaro, visoko vsaj deset metrov. Nekateri naši navijači so v reki Nilson videli velikega krokodila. Ko smo poklicali v Slovenijo svoje sorodnike, smo se pogovarjali, da je bilo pri nas v Ameriki jutro, v Sloveniji pa pozno popoldne. Stanovali smo v nasprotni stavbi, kjer sta nekoč stala dvojčka. Tako je kmalu napočil dan borbe. Zvečer smo se odpravili v dvorano, kjer je kasneje potekala tekma oz. borba. Pred borbo smo bili že vsi zelo neučakani in nestrpni. Končno se je boj začel. Dejan Zavec je imel presekano arkado. Kljub temu da je izgubil, smo še ga vedno podpirali, saj smo bili seveda pravi navijači. Sicer žalostne volje, a srečni, smo se vrnili v hotel. Ker smo v dvorani močno navijali, sva z mamico ostali brez glasu.

Kmalu je napočil čas za odhod proti domu in na tej poti smo se ustavili tudi v Parizu. Kasneje nas je taksi pripeljal do doma in vsi smo bili zelo srečni. Ko sem jaz stopila pred svoj domači dom, sem zajokala od sreče, da sem spet srečno doma. Staršem sem zelo hvaležna za to veliko potovanje. Upam, da bom še kdaj lahko potovala v daljno Ameriko.

Nina Toš, 5. b

Zimska šola v naravi

1. dan: V šolo smo prišli ob 8.30. Ko je bila ura 8.45, je pripeljal avtobus in odpeljali smo se novim dogodivščinam naproti. Vožnja je trajala približno tri ure. Ob prihodu v Lukov dom je sledil ogled sob in kosilo. Zaradi neučakanosti in radovednosti kako zgleda smučišče, nisem mogel jesti. Po kosilu smo si pripravili smučarsko opremo in odhiteli na smučišče. Tam sta nas že čakala prijazna vaditelja, ki sta preverila znanje smučanja in nas razporedila v dve skupini. Sledilo je smučanje. Popoldan je hitro minil in že smo bili spet v sobah. Sledila je večerja. Utrujeni nismo bili, zato se je iz naših sob še dolgo slišal pogovor.

2. dan: Zjutraj smo vstali ob šesti uri, se oblekli, poskrbeli za osebno higieno in odšli k zajtrku. Po zajtrku smo odšli na smučišče, kjer smo ostali pet ur. Ko je bil potreben počitek, smo s smučanjem prekinili. Hitro je minilo in šli smo na kosilo. Po kosilu je sledil počitek in razmišljanje o prireditvi Pokaži, kaj znaš. Večer je bil zanimiv in poln smeha. Veseli smo zapustili skupen prostor. V sobah smo se dogovorili o vrstnem redu odhoda v kopalnico. Še polni energije smo legli v postelje. Na vrsto so prišli naši telefoni.

3. dan: Zbujanje je bilo enako kot prejšnji dan. Po zajtrku spet na smučišče. Smučanje bi naj trajalo pet ur, vendar smo ga zaradi slabega vremena po treh urah prekinili. Šli smo v sobe in ponavljali deljenje. Sledilo je kosilo. Bližal se je materinski dan in izdelali smo izdelke za mame. Po končanem delu je bila malica. Po malici smo nekoliko počivali, igrali igrice, se zabavali in brali knjige. Čas je hitro mineval in že je bila večerja. Po večerji smo odšli v učilnico in s seboj smo si lahko prinesli družabne igre (Uno, Človek ne jezi se ...) Hitro je minilo in morali smo se odpraviti spat.

4. dan: Vstajanje je bilo enako in vrstni red opravil prav tako kot prejšnje dni. Zjutraj je bilo slabo vreme, zato smo nekaj časa počakali še v sobah. Kmalu se je vreme izboljšalo in že smo hiteli proti smučišču. Smučišče je bilo ledeno, zato smo smučali samo dve uri. Po kosilu smo imeli čas za druženje s sošolci. Ta čas je hitro minil in odšli smo v učilnico pogledat izdelke, če so se posušili. Po večerji smo šli v disko. To je bila prava zabava.

5. dan: Zbudili smo se ob osmi uri. Po zajtrku smo šli v sobe in se začeli pripravljati na odhod. Pospravili smo svoje stvari in šli na sprehod. Ko smo prišli nazaj, nas je avtobus že čakal. Vanj smo zložili prtljago in se posedli. Nazaj smo se vozili dve uri. Ko smo prispeli k šoli, so nas starši že ne strpno čakali.

Lan Prosič Vrbnjak, 5. a

20. marca 2017 smo odšli na Kope. Ta dan sem nestrpno čakal že od prvega šolskega dne. Tega dne sem se zjutraj zbudil ob šesti uri, se najedel, umil in oblekel. Ponovno sem odprl kovček in pogledal, če imam vse stvari. Ob 8.45 smo se zbrali pred šolo. Počakali smo avtobus in učence iz Vitomarceva. Ko je ta pripeljal, smo vso prtljago zložili vanj in se kmalu podali na pot. Na avtobusu smo poslušali glasbo in se pogovarjali. Po nekem času vožnje smo se ustavili. Imeli smo čas za malico in stranišče. Po kaki uri vožnje smo se ustavili pred Lukovim domom. Smučni in čevlji smo dali ob hotel, osebne stvari pa odnesli v sobe. Sobe smo si ogledali in takoj preverili dostop do interneta. Veseli smo ugotovili, da naši telefoni ne bodo počivali. Seveda so takoj na vrsto prišle igrice. Odšli smo h kosilu, po njem pa na smučišče. Tam sta nas

pričakala smučarska vaditelja Petra in Primož. Preverila sta naše znanje in spretnosti pri smučanju ter nas razdelila v dve skupini.

Tisti, ki smo znali smučati, smo odšli do vlečnice. Z njo smo hitro prispeli na vrh in že smo se spustili bo smučišču. Bilo je lepo.

Miha Černel, 5. a

Končno je nastopil 20. marec, dan odhoda v zimsko šolo v naravi. Po nekaj urni vožnji smo le prispeli na cilj. Hotel je bil že od zunaj zanimiv. Učiteljica nam je razdelila ključe in prtljago smo lahko spravili v svoje sobe. V sobi sem bila z Brino, Ivano in Špelo. Po kratkem počitku smo odšli v jedilnico. Jedilnica je bila zelo velika, kosilo pa okusno. Hrano smo si lahko sami vzeli. Po kosilu smo se odšli smučat. Učitelji smučanja so bili prijazni. Bilo me je nekoliko strah, saj nisem znala smučati, vendar sem hitro napredovala. Po smučanju smo vsak dan imeli prosti čas. Ker so bili popoldnevi kar topli, smo večkrat bili na balkonu. Tudi v sobah smo se družili. Ob dvaindvajseti uri smo vsak večer šli v postelje. Zaspali smo seveda kasneje. Vsi dnevi so bili zanimivi. Bilo je super in naučila sem se smučati.

Maruša Hercog, 5. a

*Smo učenci iz 5. na Kopah bili,
kjer smo se učili smučati.
Bilo je veselo, še posebej takrat,
ko je zelo letelo.
Razredničarko smo doma pustili,
da se še tam ne bi preveč učili.
Bilo nam je zelo toplo,
tudi takrat, ko Sonca ni bilo.
Včasih smo zavijali
in velikokrat se s tal pobirali.
Smo nepoškodovani domov prišli,
ker vsi na nas zelo so pazili.*

Učenci 5. a

V mesecu marcu smo se odpravili v zimsko šolo v naravi. Po kar dolgi vožnji smo le prispeli na cilj. Po odhodu v sobe nas je že čakalo kosilo. Prevelikega apetita ni bilo, saj smo z mislimi bili že na smučišču. Ko smo se najedli, smo se pripravili za smučanje. Po dveh urah smučanja smo vsi nepoškodovani in nekoliko utrujeni prispeli nazaj v sobe. V njih smo preživeli preostanek dneva. Naslednje jutro so smučarski vaditelji spremenili urnik smučanja. Nekoliko smo bili nezadovoljni, vendar glasni ni nihče ničesar rekel. Odšli smo zajtrkovat. Po obilnem zajtrku smo se s polnimi želodci napotili proti smučišču. Tam smo bili do trinajste ure. V hotelu nas je že čakalo kosilo. Najedli smo se in se odpravili v sobe. Večere smo si popestrili z različnimi razvedrilnimi dejavnostmi. Tudi učenja je nekaj bilo. Tako so v glavnem potekali dnevi na Kopah. Šola v naravi je bila zanimiva, poučna in polna doživetij. Upam, da bom kaj podobnega še doživel.

Matija Omulec, 5. a

Kolesarski izpit

*Smo vsi pravi kolesarji postali,
saj uspešno smo kolesarski izpit končali.
Smo se teorijo učili, križišča vadili
in na zadnje še se na kolo postavili.
V začetku res ni drvelo,
saj nas je včasih v nogah zbolelo.
Zdaj kolesarsko izkaznico v žepu imamo
in z njo se radi pobahamo.*

Učenci 5. a

V mesecu maju smo učenci 5. a uspešno opravili kolesarski izpit. Priprave nanj so bile kar dolge in zahtevne. Začeli smo s prometnimi vsebinami. Že ob teh smo spoznali, da ne bo tako lahko kot smo mislili. Obravnava vsebin je trajala kar nekaj ur. Najtežja so se mi zdela križišča. Dobili smo vsak svoj elektronski naslov, s katerim smo prišli do simulacije izpita. Tudi to je bilo potrebno veliko vaditi. Nihče ni bil že ob prvem ali drugem poskusu uspešen. Po štirinajstdnevni vajah smo nekateri le bili uspešni. Z razredničarko smo se dogovorili za opravljanje

teoretičnega dela izpita. Pri tem smo bili kar uspešni, saj ni bilo veliko takih sošolcev, kateri so morali izpit ponavljati.

Začeli smo s praktičnim delom. Pred prvo vožnjo je prišel policist in nam pregledal kolesa. Vsa niso bila tehnično brezhibna, zato je to delo čez teden dni opravil še enkrat. Takrat smo imeli vsi na kolesu nalepko Varno kolo. Sledila je vožnja po igrišču in naslednji teden že po cesti. Prva ura je bila kar naporna. Po vsaki uri vožnje smo bili bolj sproščeni in spretni. Ob vožnjah sem zelo uživala.

V torek, 30. maja, smo ob prisotnosti policista vsi uspešno opravili praktični del izpita. Tudi sedaj je za našo varnost zraven skrbel še učiteljičin mož. Razredničarka in policist sta nam čestitala.

Zdaj se lahko končno vozim s kolesom v šolo. Na cesti bom zelo previdna. Nikoli ne bom pozabila na čelado.

Brina Lovrec, 5. a

V torek, 30. maja, smo opravljali teoretični del kolesarskega izpita. Okrog 9. ure smo oblekli rumene brezrokavnike in šli po kolesa. Zbrali smo se pred šolo, kjer smo počakali na policista. Ta je kmalu prišel in lahko smo začeli voziti. Vsi smo bili nestrpni, vendar nas ni bilo strah, saj smo imeli veliko ur vaje in na kolesih smo bili pravi mojstri. Izpitna vožnja je hitro minila in na plano je prišlo vprašanje, če smo bili uspešni.

Vsi vznemirjeni smo se ponovno zbrali pred šolo. Naredili smo nekaj fotografij. Ko smo končno izvedeli, da smo vsi uspešno opravili izpit, smo si oddahnili. Vsi zadovoljni smo se vrnili v učilnico.

Ure kolesarjenja so se mi zdele zabavne, vendar težke. V vožnje smo vložili veliko truda. Imeli smo se super. Postali smo pravi kolesarji. Naj bodo naše vožnje varne!

Matija Omulec, 5. a

Zaključni izlet v Prekmurje

V sredo, 7. 6. 2017, smo imeli zaključni izlet v Prekmurje. Obiskali smo Plečnikovo cerkev v Bogojini, lončarstvo v Filovcih, domačijo Miška Kranjca in brod in mlin na Muri.

Najprej smo si ogledali Plečnikovo cerkev. Cerkev se razlikuje od naše domače. Ogledali smo si tudi njeno zunanost. Nato smo obiskali lončarstvo v Filovcih. Ogledali smo si tudi dve hiši, ki so jo poimenovali cimprača. Na

dvoriščni strani je bila hiša bela, na sosedovi in cestni pa je bila hiša rdeče barve, saj je bila bolj skromna. Včasih je bilo v vasi, ki je štela tristo ljudi osemdeset lončarjev. Tam smo tudi malicali. Potem smo se odpeljali v Veliko Polano in obiskali domačijo Miška Kranjca. Vodička nam je povedala nekaj zanimivosti o pisatelju. Ogledali smo si notranjost hiše. Na koncu smo bili v Ižakovcih, ob reki Muri. Ogledali smo si mlin in se peljali z brodom. Predstavili so nam film, ki je prikazoval življenje ljudi ob Muri. Nato smo si kupili magnetke in druge spominke.

Na izletu mi je bilo zelo všeč.

Vožnja z brodom na drugi breg reke Mure

Filip Gomzi, 5. b

Končni izlet 6. b

V sredo, 7. 6. 2017, smo imeli končni izlet. Na končni izlet smo šli mi, 6. b, 6. a in 5. b. Zraven nas so še šle štiri učiteljice in učitelj. Na izlet smo šli z avtobusom v Prekmurje.

Najprej smo si šli ogledat cerkev Jožeta Plečnika. Bila je nekaj posebnega. Na strop so bili pribiti krožniki, spovednica je izgledala kot omara in oltar je bil skoraj cel črn. Učitelj nam je povedal, da v tej cerkvi lahko mašujejo tudi ženske. Vsi smo bili zelo presenečeni. Po ogledu cerkve smo šli na avtobus in se odpeljali do lončarstva.

Najprej smo imeli malico. Naš vodič nam je razlagal, kako so nekoč izdelovali skodelice, krožnike, razlagal nam je, zakaj so opeke rdeče. Potem smo si lahko še šli ogledat staro butano hišo. Bila je zelo lepo opremljena s pohištvom. Ko smo končali z ogledom, smo si še lahko šli kupit kakšen spominek. Bilo je zelo zanimivo, saj smo se naučili nekaj novega. Potem smo se vkrcali na avtobus in šli na mlin na Muri. Najprej smo imeli malico, potem pa smo imeli predstavitev o mlinu. Po predstavitvi smo si še lahko šli v živo ogledat mlin. Razdelili smo se v dve skupini, saj nas je bilo za eno preveč. Mlin je bil od znotraj zelo lepo opremljen. Imel je zelo veliko mlinsko kolo, ki ga poganjala voda. Ko smo si ogledali mlin, smo imeli malo prosto, saj smo čakali še drugo skupino, da si ogleda mlin. Ko so končali z ogledom, smo se peljali z brodom preko reke Mure. Ker še nam je ostalo malo časa, smo še lahko šli na sladoled.

Ana Marija Roškar, 6. b

POŠ Vitomarci

- Na Podružnični osnovni šoli Vitomarci je šest razredov, ki smo jih obiskovali mi. Na šoli smo doživeli veliko lepih in zabavnih trenutkov.
- Leta 2011 smo šli v 1. razred z učiteljico Andrejo Černel. V razredu nas je bilo trinajst. Naučili smo se brati, pisati in računati.
- V 2. razredu smo še ostali z učiteljico Andrejo. Odšla pa nam je ena učenka. Drugi razred je že bil malo zahtevnejši.

- V 3. razredu smo dobili drugo razredničarko. To je bila Marjana Gomzi. V 3. razredu je odšla še ena učenka. Nas pa je ostalo enajst. Začele so se tudi ocene, in spoznali smo, da bo delo vedno težje, in da se bomo morali začeti bolj učiti. Bili smo tudi na plavalnem tečaju.
- V 4. razredu smo dobili novo učiteljico. Naša nova razredničarka je bila Milena Zagoršek. Z njo smo bili tudi v šoli v naravi. Šli smo v terme Čatež. Bilo je zelo zabavno.
- V 5. razredu je z nami ostala učiteljica Milena. Tudi v tem razredu smo bili v šoli v naravi. Na Kopah, kjer smo se smučali. Tudi tukaj je bilo zelo zabavno.
- Zdaj smo že 6. razred. Zadnje leto na Podružnični osnovni šoli Vitomarci. Dobili smo razredničarko Marjano, ki smo jo imeli že v 3. razredu. 6. razred je bil zelo zahteven, saj smo zraven vseh testov pisali tudi Nacionalna preverjanja znanja.
- Vseh teh šest let nismo bili nikoli lačni, saj nam je dobra kosila in malice kuhala kuharica Vilma. Čistilki Marinka in Darinka sta vedno poskrbeli, da smo imeli čiste klopi in šolo. Hišnik Stanko pa za urejenost okolice šole ter notranjost šole.
- Podružnične osnovne šole ne bom nikoli pozabila, saj sem tukaj doživela veliko lepih, največ pa smešnih trenutkov. Vitomarško šolo bom zelo pogrešala.

Nika Ilešič, 6. b

Športni dan

V četrtek, 1. junija, smo imeli atletski troboj. Tekmovali smo v skoku v daljino, metu žogice in teku. Tekmovali smo vsi razredi od 1. do 6. Potegovali smo se za prva tri mesta.

Najprej smo šli v Mūže na tek. Učenci od 1. do 3. razreda so tekali na 300 m, učenci od 4. do 6. razreda pa na 600 m. Tekali smo po razredih. Najprej so tekli dečki 1. razreda, nato deklice, potem drugošolci in tako naprej. Ko smo se vrnili nazaj v šolo, smo imeli malico. Bila je zelo okusna. Po malici smo učenci druge triade odšli na igrišče. Na igrišču smo metali žogico. Učenka iz 4. razreda je vrgla največ in postavila je rekord šole. Ko smo končali z metom žogice, smo se odpravili v šolo. Šli smo v telovadnico, kjer smo skakali skok v daljino. Moja sošolka Eva je skočila 193 cm. Vsi smo ji zaploskali. Vendar je tudi pri skoku v daljino postavila rekord Aneja iz 4. razreda, ki je skočila 199 cm. Po skoku v daljino smo šli v razrede. V razredih smo se podpisovali na majice, ki smo jih dobili v sklopu športnega dne.

Potem je po nas prišla učiteljica Marjana in nam povedala da moramo priti v jedilnico. V jedilnici smo dobili diplome in medalje za prva tri mesta. Ta športni dan je bil zelo lep in razgiban .

Ana Marija Roškar, 6. b

Športni dan

V četrtek, 1. 6. 2017, smo imeli zadnji športni dan v okviru projekta Veter v laseh. Izvedli smo tri dejavnosti, in sicer: kros, skok v daljino in met žogice. Najprej smo izvedli kros, ki smo ga opravili v Mūžah. Učenci 1. triade so tekli na 300 metrov, učenci 2. triade pa na 600 metrov. V vsakem razredu so posamezno tekale deklice in dečki. Ostali razredi so navijali. Vsem učencem so izmerili hitrost, ki jo potrebujemo, da pretečemo določeno razdaljo. Po opravljenem krosu smo imeli malico. 5. športni dan smo nadaljevali z metom žogice. Tukaj so vsakemu učencu izmerili dolžino najdaljšega meta. Vsak učenec je imel tri poskuse. Nazadnje smo tekmovali v skoku v daljino. Marsikdo je postavil tudi svoj osebni rekord. Prvi trije učenci, ki so bili skozi celo tekmovanje uspešni, so prejeli priznanja in medalje. V vsakem razredu so po tri priznanja dobile deklice, in trije dečki.

Vanessa Repič, 6. b

1. junija 2017 smo imeli 5. športni dan. Preizkusili smo se v atletskem troboju. Atletski troboj vsebuje naslednje dejavnosti: met žogice, skok v daljino in kros. Potegovali smo se za 1. 2. in 3. mesto. Najprej smo odšli v Mūže. Tam smo imeli kros. V vsakem razredu so posamezno tekli dečki in deklice. Prva triada je pretekla 300 metrov, druga pa 600 metrov. Nato smo imeli malico in po malici met žogice. Vsak učenec je imel možnost treh metov. Vsako dolžino meta so označili s križcem. Najdaljšo dolžino so izmerili in jo zapisali v razpredelnico z rezultati. Potem smo

odšli v šolsko telovadnico. Tam so vsakemu učencu izmerili najdaljši skok, vsak je imel tri poizkuse. Nato je sledilo kosilo. In po njem podelitev priznanj in medalj. Po kosilu nas je večina odšla domov in tako se je končal naš športni dan.

Žiga Krepša, 6. b

Volja in strpnost

Skozi vso zimo smo mladi iz Strelskega društva Cerkvenjak pridno hodili na treninge. Vso opremo so nam dali odrasli strelci in strelke, iz naše strani sta bila potrebni le volja in strpnost. Na treningih smo se najbolj izkazali Jan, Gašper in jaz, zato nas je predsednik društva in hkrati tudi naš trener določil, da sestavljamo ekipo mladih Strelskega društva Cerkvenjak. Za rezervo je bil z nami tudi Luka Kavčič. V Trnovski vasi vsako leto priredijo prvomajski turnir. Letos smo se ga udeležili tudi mi. Trema in pritisk sta povzročila, da nismo streljali tako dobro, kot znamo na treningih, kljub temu pa smo osvojili 2. mesto. Zaostali smo le za državnimi prvaki iz občine Juršinci. Gašperjev rezultat je bil zelo dober, zato je posamezno osvojil 2. mesto. Za dobro uvrstitev smo prejeli pokal in nagrado. Drugo mesto, ki smo se ga zelo razveselili, pa nam je dalo še dodatno motivacijo za naprej in, da bomo pridno obiskovali treninge tudi naslednjo zimo.

Pia Peklar, 7. b

Slavčkov gaj

Pevci mladinskega pevskega zbora OŠ Cerkvenjak - Vitomarci smo skozi celo šolsko leto pridno vadili in prepevali. 27. marca nas je čakal pomemben nastop, na katerega se vsako leto dolgo pripravljamo. Z mentorico Anito Grajfoner Petrič smo se odpravili v Benedikt. Tam je potekala revija pevskih zborov, imenovana Slavčkov gaj. Pred nastopom smo že imeli vajo na odru, nato pa smo čakali v prostorih OŠ Benedikt. V dvorani so sedeli pomembni gostje, ravnatelji osnovnih šol, ki so sodelovale na pevski reviji. Med njimi je sedel tudi naš ravnatelj, g. Mirko Žmavc. Zapeli smo tri pesmi, nad nastopom pa pevci nismo bili navdušeni. Vedeli smo, da se nismo dovolj potrudili in odpeli po naših najboljših močeh. Po nastopu nas je avtobus dostavil pred našo šolo.

Pia Peklar, 7. b

Projekt Rastem s knjigo

Knjige so pomemben del našega življenja. Ker se na naši šoli tega zavedamo, se vsako leto odpravimo v Lenart in izvedemo projekt Rastem s knjigo. Sedmošolci smo se 30. 9. 2016 odpravili v knjižnico Lenart. Tam smo v okviru projekta dobili knjigo Vinka Möderndorferja – Kit na plaži.

Glavna oseba knjige je deklica Nika. Bila je priljubljena in pametna. Nika z družino, ki jo sestavljajo mama, oče in brat, živi v Ljubljani in prihaja iz premožne družine. Vendar vse ni tako kot se zdi na prvi pogled. Nika ima veliko skrivnost, ki jo želi skriti bred zunanjim svetom. Kmalu ta skrivnost pride na plano. Sošolci so kmalu izvedeli, da ima brata z downowim sindromom. Mislila je, da bodo sošolci odnos do nje spremenili, ampak so oba dobro sprejeli.

Knjigo smo prebrali za domače branje in se o njej pogovarjali pri uri slovenščine. Pred obiskom knjižnice smo risali naslovnico, kaj pričakujemo glede na naslov.

Knjiga je zanimiva, posebno druga polovica.

Nuša Lajh, Tamara Borko, Pia Peklar, 7. razred

Moja domovina

Slovenija, domovina,
je ena in edina.
Morje in bregovi,
gore in gozdovi.
Veliko lepôt v sebi skriva,
vedno nove nam odkriva.
Bela, modra in rdeča,
z grbom je bleščeča.

Slovenci in Slovenke,
starcí in mladenke.
Človeška ribica je naša,
tako kot tudi ajdova kaša.
Štajerska, Koroška in Dolenjska,
Primorska, Prekmurje,
Notranjska in Gorenjska.

Pia Peklar, 7. b

Dnevnik pripoveduje

PONEDELJEK: Bil je zadovoljiv dan. Ne vem, kako bi razložil, ampak sem vedel, že ko sem se zbudil, da se bo mi nekaj dobrega zgodilo. Ko sem bil na avtobusni postaji, me je mamina prijateljica vprašala, če me pelje do šole. Jaz bi še dolgo moral čakati na avtobus, zato me je peljala do šole. V šoli ni bilo testa ali spraševanja in za kosilo so bili čufti. Več posebnega se ni zgodilo, ampak je še vedno bil lep dan.

TOREK: Danes se ni nič »interesantnega« zgodilo, zato ne bom veliko napisal. Sem se normalno zbudil, se oblekel, pripravil torbo in si vzel hrano. Na poti proti avtobusu me je nekdo prepoznal in me pozdravil. Pozabil sem nalogo, ampak je učiteljica ni pregledala in nisem dobil minusa. Z avtobusom sem šel domov, naredim domačo nalogo, se malo učil in prebral del knjige. Ponoči sem se preoblekel v pižamo in zaspal.

SREDA: Nisem mogel iti v šolo, ker sem bil bolan. Bil sem prehlajen, grlo me je bolelo in sem toliko kašljal, da mi je šlo na bruhanje. Mama mi je delala čaje, Dušan je na mene vsako uro pogledal. Nisem veliko spal, ampak še dovolj, da nisem bil utrujen.

ČETRTEK: Še vedno sem bolan, ampak mi je mama kupila zdravilo proti kašlju. Se že počutim malo boljše. Mislim, da bom jutri lahko šel v šolo. Drugega posebnega se ni zgodilo, zato bom zdaj nehal pisati.

Valentin Šek, 7. b

Dnevnik moj

10. 4. 2017, ponedeljek Celo noč sem slabo spala. Razmišljala sem o šoli v naravi. Veselila sem se, po drugi strani pa me je bilo strah, saj je zadnje čase veliko prometnih nesreč. Starši so me peljali pred šolo, od njiju sem se poslovila in krenili smo na pot. Vedno se mi pot zelo vleče, tokrat pa je hitro minila. Ko sem zagledala dom, v katerem smo bivali, sem se začela zmrдовati, saj mi na prvi pogled ni bil všeč. Prijazen lastnik doma je razložil vsa pravila. Kasneje smo imeli kosilo. Hrana je bila dobra. Popoldne smo že imeli prve dejavnosti, ki so mi bile zelo zanimive. Zvečer smo kartali in se zabavali. Bila sem utrujena, zato sem hitro zaspala.

25. 3. 2017, sobota To je bil eden izmen najboljših dni v mojem življenju. Izpolnila se mi je velika želja. Bila sem v Planici. Sicer sem tam že bila dva dni prej, vendar le na kvalifikacijah smučarskih skokov, tokrat pa je bila tekma. Spala sem dve uri, saj je bil odhod avtobusa že ob enih zjutraj. Polna pričakovanj sem vso pot upala, da čimprej prispemo. Planiško letalnico smo zagledali že ob petih zjutraj, tekma pa se je pričela ob desetih. Naše skakalce smo zelo glasno spodbujali. Vzdušje je bilo super. Proti koncu tekme so me že malo bolele noge. Na žalost je tekma zelo hitro minila in morali smo oditi. Malo sem bila razočarana, saj sem od naših skakalcev pričakovala več, bila pa sem tudi zelo vesela, da sem bila tam. Na avtobusu sem bila zelo utrujena, zato sem zadremala. Po poti smo se ustavili v restavraciji in šli na kosilo. Hrana mi ni bila dobra, saj sem glede okusov zelo izbirčna.

11. 4. 2017, torek Že zjutraj smo imeli telovadbo ob Bohinjskem jezeru. Po zajtrku smo se s prijazno učiteljico Tino odpravili s kanuji po jezeru. Učiteljica je bila res zelo prijazna. Ima lepe lase in dober stil za oblačenje. Veslali smo v dežju. To mi je bilo naporno, saj so me malo bolele roke. Hkrati pa mi je bilo to najboljše doživetje v šoli v naravi. Popoldne smo imeli pohod, prav tako v dežju. Imela sem mokre lase in oblačila. Večerjo smo imeli

prej, nato pa smo šli v vodni park v Bohinjsko Bistrico. Zelo smo se zabavali, se vozili po toboganih in se tunkali. Voda in celoten dan sta me izmučila in zelo hitro sem zaspala.

Pia Peklar, 7. b

Noč knjige

Ob branju knjig potujemo po različnih poteh; žalostnih, veselih, romantičnih, dramah ... Bralci smo različni. Nekaterim so bolj všeč romani, drugim drame, spet tretji raje beremo prozo ali dramska besedila. Nekateri raje berejo sami, drugi pa raje beremo v družbi.

Tako se nas je okrog 45 učencev, v torek, 25. 4. 2017, zbralo v šoli. Zbrali smo se na prireditvi NOČ KNJIGE. To je mednarodni dogodek, ko se ob večernih urah s knjigo družijo po vsej Sloveniji in svetu. Vsaka skupina je imela delavnico. Prebirali smo različne knjige; stripe, romane, poezijo, Andersenove pravljice... Sedmošolci smo brali dnevnik; Dnevnik nabritega mulca, Skrivni dnevnik Jadrana Krta, Dnevnik Ane Frank. Sledila je večerja, mastili smo se s palačinkami. Ko se je stemnilo, smo s svetilkami šli na pohod po Cerkvenjaku. Po pohodu smo s teleskopom opazovali zvezde.

Utrujeni smo odšli domov. Bilo je super. Zanimivo je biti ob večernih urah v šoli ...

Vanessa Borko, 7. b

Domovina (sonet)

*Oj, pismo pišem ti rojak,
ko sonce te pogleda,
ni lahka ti beseda,
pozabiti dom, korenjak ...*

*Vem, srč no rad bi spal,
pod streho v domači vasi,
minijo hitro časi,
ko od doma si se podal ...*

*Sonce naj spomni te na dni,
ko še dihal slovenski si zrak,
nikar nas ne pozabi ...*

*Vedi, teče ti slovenska kri,
in vedno, ko pade mrak,
domovina je nekje v daljavi ...*

Rene Zorman, 7. a

Revija gledališkega kluba

V šol. letu 2016/2017 sva kot izbirni predmet obiskovali gledališki klub. Izbrali sva ga, ker nama je igranje na odru v veliko veselje. Na začetku šolskega leta smo se skupaj s člani gledališkega kluba odločili za igro Intervju s Prešernom, da bi podoživeli Prešernovo življenje. Skupaj z učiteljico smo napisali besedilo.

Skupaj s člani in učiteljico Jožico smo se odločili, da s to igro nastopimo na reviji gledaliških skupin. 18. marca 2017 smo se odpravili na revijo v Sveto Trojico. Ker smo igro hoteli odigrati čim bolje, smo se na njo tudi veliko pripravljali. Imeli smo govorne vaje, morali smo si izbrati kostume ... Učenci 4. razreda, ki so v tem šolskem letu obiskovali dramski krožek, so se nam pri igri pridružili. Na revijo smo polni pričakovanj komaj čakali, kaj bomo videli in kako se bomo imeli ta dan. Predstava pred našim nastopom se nam je tako vlekla, verjetno zaradi strahu kako bomo nastopali. Med seboj smo eden drugega podpirali. Gospa Lipovž, ki nas je spremljala na reviji, nas je malo naličila. Po uspešno končanem nastopu nas je začelo skrbeti ali nismo imeli prekratke predstave v primerjavi z drugimi. Učiteljica je bila z našim nastopom zadovoljna in nam je za nagrado kupila celo merci, ki smo si ga razdelili.

Živa Mohorič in Vanessa Borko, 7. b

Moja babica

Rodila se je 22. 12. 1929 in je živela z babico v Trnovskem vrhu. Pri sedemnajstih letih pa se je preselila k mami v Vitomarce.

Kako dolgo pot si imela do šole? Pot v šolo je bila dolga, hodila sem peš iz Trnovskega vrha po gozdu čez hrib v Destrnik. Pot je trajala eno uro, pozimi pa tudi več, ker je takrat bilo veliko snega.

Kako ste bili obuti in oblečeni? Oblečeno sem imela obleko (klat), nogavice do kolen, jopico, ker takrat ni bilo bund. Obute pa sem imela čevlje narejene doma iz svinjske kože. V njih je bilo zelo mrzlo.

Koliko vas je bilo v razredu? V razredu nas je bilo okrog 30 ali več. Učilnica je bila polna.

Ste v šoli imeli malico tako kot zdaj? Malice v šoli ni bilo. Zraven si si prinesel jabolko in kruh, če si ga imel.

Ste v šoli imeli zvezke in knjige? Ne, takrat smo pisali na tablico. Na tablico smo pisali s kredo. Ni bilo možnosti, da bi se lahko s tablice učili, ker si od predmeta do predmeta moral tablico zbrisati.

Katere predmete ste se učili v šoli? Prva tri leta smo se učili matematiko, slovenščino, lepomislin in šport. V naslednjih štirih letih, ko sem hodila v nemško šolo, pa še nemščino.

Kateri je tvoj poklic? Končala sem 7 razredov OŠ. Šolanja nisem nadaljevala, ker te možnosti nisem imela, zato sem bila samo gospodinja. Delala sem pa tudi na mali kmetiji.

Kje si spoznala svojega moža in kdaj sta se poročila? Svojega moža sem spoznala na vaški veselici (balu), tam je igral na harmoniko. Poročila sva se 21. 1. 1952.

Kakšni so bili takrat časi? Časi so bili takrat zelo težki, ni bilo elektrike, po vodo sem hodila 200 m do studenca, pralo se je na roke, ni bilo televizije, mogoče majhen tranzistor(radio).

Kaj bi spremenila, če primerjaš nekoč in danes? Spremenila bi, da bi se stari običaji vrnili nazaj (ličkanje, cajzanje, luščenje koščic) ... da bi se ljudje bolj družili in pogovarjali in se veselili.

Kaj sedaj najraje počneš? Pozimi spletem kakšne nogavice, preberem časopis, poslušam radio in gledam TV. Ko pa je zunaj lepo vreme, sem rada na vrtu, pasem moje kokoške in se družim s psičko Doro.

Kakšne so tvoje želje za naprej? Moje želje so, da bi bil na svetu mir, brez vojn, da bi si bili dobri, predvsem pa, da bi bila zdrava. To si najbolj želim.

Laura Zorec, 8. a

Kaj pomeni biti gasilec?

Gasilec je izurjen človek, katerega naloga je pomagati sočloveku v stiski, ob požarih, naravnih nesrečah, prometnih nesrečah in podobno. Ker smo premladi za takšno dolžnost in odgovornost, se raje družimo na bolj zabavnih in preprostih gasilskih druženjih. Udeležujemo se gasilskih kvizov, ki so zahtevni, saj zahtevajo večino znanja o gasilski opremi in o prvi pomoči. Vse to obvladamo, saj že lep čas obiskujemo gasilski krožek, kjer nas mentorji o vsem tem poučijo. Na tekmovanjih se dokaj dobro uvrstimo, čeprav je bolj pomembno sodelovati in se zabavati. Naša skupina se zaradi premajhnega števila ne more udeležiti tolikih tekmovanj, kot bi si želeli. Da ni vse samo strogo, nas ob koncu šolskega leta gasilsko društvo nagradi s kopanjem in udeležbo na gasilskem taboru, ki ga organizira Gasilska zveza Lenart. Na tabor nas spremljajo mentorji in tabor traja tri dni. Tabori so zelo zanimivi, saj prenočujemo v šotorih, čez dan pa se dogaja veliko aktivnosti. V prihodnosti si želimo vso to znanje ohraniti in ga nadgraditi, da postanemo operativni gasilci. Takrat bomo lahko znanje in izkušnje prenašali na mlade gasilce.

Z gasilskim pozdravom, NA POMOČ!

Gašper Kavčič, Alen Ploj, Luka Simonič, 8. a

Naše pesmi, naše sanje

Letos smo na naši šoli že drugo leto zapored organizirali dobrodelno prireditev z naslovom *Naše pesmi, naše sanje*. To leto se je prireditev odvijala v telovadnici POŠ Vitomarci. Honorar, ki pa so ga prispevali naši starši in drugi obiskovalci prireditve, je bil namenjen za našo šolo. Imela sem priložnost voditi letošnjo prireditev. Ob meni sta bila še Sergej Ilešič in Jure Čeh. Tako kot lani so tudi letos nastopili naši učenci, prireditev pa so popestrili še glasbeni gostje, in sicer Trio Refren, Ansambel Poklon, Mladih 5, Center aerobike Ptuj ter Žan Serčič.

Trio Refren sestavljajo harmonikar David Šalamun, kitaristka Anja Zorjan in basist Peter Pernat. Člani Ansambla Poklon so Benjamin Majc, Anže Vidrih, Aleš Belšak in nekdanji učenec naše šole Dejan Pučko. V našo družbo so prišla tudi dekleta iz Centra aerobike Ptuj, ki jih vodi gospa Petra Prah. Ansambel Mladih 5 je nastal leta 2006. Njihovi prvi nastopi so bili na veselicah in prireditvah, ki jih je organiziralo Gostišče pri Antonu. Kasneje so začeli z nastopi tudi izven domačega kraja. Naš zadnji gost, ki nas je zabaval, prihaja iz Lenarta. To je Žan Serčič. Širši javnosti se je predstavil v 2. sezoni oddaje Slovenija ima talent.

Vsi gostje so dali vse od sebe, prav tako pa tudi občinstvo, ki je ob znanih melodijah še zapelo. Na koncu naše prireditve je sledila še pogostitev v jedilnici Podružnične šole v Vitomarcih. Druženje in prireditev je potekala gladko. Velika škoda je le v tem, da je bilo zelo malo obiskovalcev. Vsem, ki niso prišli, je lahko žal, saj smo se imeli zelo dobro.

Tanja Gavez, 8. a

Otroški parlament 2016/2017

Tako kot vsako šolsko leto je OŠ Cerkvenjak-Vitomarci tudi v letošnjem sodelovala v otroškem parlamentu, ki ga organizira Zveza prijateljev mladine Slovenije. Tema letošnjega otroškega parlamenta je bila *Otroci in načrtovanje prihodnosti*.

Otroški parlament je namenjen otrokom, izražanju njihovih mnenj in sodelovanju pri družbenem dogajanju. Otroci pridobivajo izkušnje pri izražanju svojih mnenj in misli ter pri argumentiranju le-teh o temah, ki jih izberejo sami na demokratičen način. Pri tem jih usmerjamo in podpiramo mentorji.

Aktivnosti, povezane z letošnjim otroškim parlamentom, so se začele v jeseni, ko smo se mentorji sestali v Mariboru. Tam smo dobili natančnejša navodila o izvedbi otroškega parlamenta v šoli in kako potekajo srečanja na občinski, regionalni in nacionalni ravni. Dogovorili smo se, o čem se bomo z učenci pogovarjali v zvezi z izbrano temo oz. na katerih področjih znotraj te teme bo večji poudarek. Tako smo izpostavili štiri podteme, o katerih smo se na šolskih srečanjih tudi pogovarjali. Na šolskih srečanjih smo posvetili pozornost vprašanju *Kdo sem in kakšen človek želim postati?*, ukvarjali smo se tudi s prevladujočimi vrednotami med osnovnošolci in njihovimi družinami, razpravljali smo o življenjskih oz. dolgoročnih ciljih pri šoloobveznih otrocih ter kakšen prispevek lahko dajo svojemu kraju in kaj lahko zase pričakujejo od svojega kraja v prihodnosti.

Srečanja šolskega otroškega parlamenta so začela potekati v mesecu decembru 2016, in sicer enkrat tedensko po pouku. Srečanja so potekala tako na matični OŠ v Cerkvenjaku kot na podružnični šoli v Vitomarcih. Na srečanjih so aktivno sodelovali predstavniki razredov, in sicer od 4. do 9. razreda na matični OŠ ter od 4. do 6. razreda na podružnični OŠ. Po dva predstavnika za šolski otroški parlament so učenci izbrali na razrednih urah. Učenci prve triade so se o izbrani temi pogovarjali na razrednih urah. Na srečanjih so učenci predstavljali svoje ugotovitve in mnenja o obravnavanih temah. Predstavili so tudi mnenja svojih sošolcev ter izvolili predstavnike za udeležbo na Medobčinskem otroškem parlamentu v Lenartu.

Sledila je priprava šolskega otroškega parlamenta, ki se je odvil devetega februarja v matični OŠ. Učenci so zbranim gostom predstavili svoje ugotovitve in se pomerili v debati PRO ET CONTRA (Za in proti), kjer so se urili v zagovarjanju svojih mnenj in stališč. Sledil je pogovor z gostjo, učiteljico Štefko Smej. Zbrani gosti so na koncu mladim parlamentarcem predali svoje misli, nasvete in želje za prihodnost.

Tretjega marca je sledil Medobčinski otroški parlament v Lenartu, kjer so sodelovale naslednje šole: OŠ Benedikt, OŠ Cerkvenjak-Vitomarci, OŠ Jožeta Hudalesa - Jurovski dol, OŠ Lenart, OŠ Sv. Ana, OŠ Sv. Trojica in OŠ Voličina.

Še eno leto zapored smo uresničili vizijo otroškega parlamenta, da z njim dihamo vsi v šoli.

Ela Žibrat, mentorica ŠOP

Mala Prešernova nagrada v Cerkvenjaku Reneju Zormanu

Prešernove nagrade so najvišja priznanja Republike Slovenije za dosežke na področju umetnosti.

Prve nagrade so bile podeljene leta 1947, na dan kulturnega praznika. Nagrade so bile z zakonom, sprejetim leta 1955, poimenovane po Francetu Prešernu. Že leta 1956 je zakon natančneje opredelil znanstvena področja, največja sprememba pa je bila sprejeta leta 1961. Nagrade so od tedaj namenjene samo še umetniškim delom, razdeljene pa so na Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada. Število nagrad se je spreminjalo. Danes se podeljujejo nagrade, in sicer na največ dve Prešernovi nagradi oziroma največ šest nagrad Prešernovega sklada. Prešernove nagrade vsako leto podeljujejo tudi fakultete in umetniške akademije, članice Univerze v Ljubljani. Te nagrade se imenujejo študentske Prešernove nagrade in univerzitetne Prešernove nagrade, podeljene pa so najboljšim študentom, tako na področju umetnosti kot znanosti.

Na naši šoli učenci zelo radi nastopajo, opažam, da nimajo treme, veselijo se slehernega nastopa. Na vajah oziroma pripravah na nastope je včasih zelo veselo in tudi ustvarjalno. Naši otroci radi pojejo, plešejo, recitirajo, igrajo. Učiteljice, mentorice jih spodbujamo k nastopanju. Menim, da vsak otrok v času šolanja mora stopiti na oder, pred gledalce, in nastopiti. To je zanj velikega pomena, pridobi na zaupanju vase, krepi si svojo osebnost, kar mu bo v življenju še kako koristilo. V vsakem poklicu in življenjski poti je to še kako dobrodošlo. Več let smo razmišljali, da bi nagradili naše učence za dosežke na področju kulture in jim podelili nagrado. In tako je bila letos v Cerkvenjaku prvič podeljena mala Prešernova nagrada. Prejel jo je učenec Rene Zorman, ki obiskuje sedmi razred. Rene je zelo dejaven na področju kulture. Nastopa na prireditvah, ki jih organizira šola in lokalna skupnost. Obiskuje glasbeno šolo in odlično igra klavir. Na prireditvi Ujemi trenutek se je predstavil z lastno božično pesmijo. Nastopa s šolskim ansamblom, poje v MPZ OŠ Cerkvenjak – Vitomarci. Nastopa v gledališkem klubu, že v prejšnjih letih je obiskoval dramski krožek, igranje mu je pisano na kožo. Rene piše pesmi in tudi pisanje zgodb mu je blizu. Ima čut za lepo slovensko besedo. Če mu le čas dopušča, bere knjige. Pri likovnem pouku, je takoj opazno, da ima čut za lepo. Predvsem pa je fant na mestu, lepo vzgojen, spoštljiv je do sošolcev, učiteljev in delavcev šole in pripravljen vsakemu priskočiti na pomoč.

Rene je na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku, 6. februarja 2017, prejel malo Prešernovo nagrado, Prešernove Poezije pa imajo odslej posebno mesto na njegovi knjižni polici.

Reneja je nagrada razveselila in spodbudila k ustvarjanju in nastopanju.

Jožica Vršič, profesorica slovenščine

Noč knjige v Cerkvenjaku, 25. april 2017

Letošnje leto je že četrty zapored v Sloveniji zaživela Noč knjige. 23. aprila je svetovni dan knjige in ga slavimo po vsem svetu. Mednarodnemu dogodku Noč knjige smo se tretjič zapored pridružili na OŠ Cerkvenjak-Vitomarci. Dogodek je potekal na matični šoli v Cerkvenjaku, 25. aprila 2017.

Noč knjige smo obeležili z branjem stripov o Tintinu, pravljicami H. C. Andersena, starejši učenci so prebirali knjigo Avtobus Rose Parks, posegli so po svetovnih novelah 19. in 20. stol. ter brali priljubljene avtorje mladinske literature. Po večerji (palačinke in kompot) smo se odpravili na pohod z lučkami po Cerkvenjaku. Na koncu smo opazovali zvezdno nebo skozi teleskop, Jupiter in njegove lune.

42 učencev in 11 mentorjev je zadovoljno v poznem večeru odšlo proti svojim domov s spoznanjem, da je s knjigami svet lepši in bogatejši. Naj živi knjiga! Naj živimo bralci!

Jožica Vršič, OŠ Cerkvenjak - Vitomarci

G'day mate, ow ya goin'?

"Pozdravljen prijatelj, kako si?" Angleščina je jezik z mnogo zanimivostmi, sploh, če slišimo govoriti angleško govorečega Avstralca. Na trenutke se nam zazdi, da Avstralci govorijo vse prej kot angleščino. Čeprav seveda jo, ampak posebno jezikovno različico, ki zveni prav zabavno.

Tudi mi smo se letos v 3. razredu učili angleščino kot interesno dejavnost. Poskrbeli smo za to, da nam je bilo ob učenju kar se da zabavno. Uporabljali smo tudi prave delovnike Magic Adventure in vanje zapisovali, povezovali, barvali, rezali, lepili in seveda, kar je najpomembneje, govorili v angleščini. Skozi leto smo usvajali in usvojili besedišče povezano s šolo, štetje do 20, poimenovanje in opis nekaterih živali, pokukali smo v domove in se naučili prostore v hiši ter pohištvo, hrano in kaj najraje jemo zjutraj, ko se zbudimo. Ob sončnem vremenu smo odšli na igrišče ali travnik in se igrali igrice kot so Cut the cake, Mouse Mousie, Left and Right, Bubble Bubble Pop!, What's the time, Mr. Wolf? In Tick Tock. Najraje smo imeli igrico Who took the cookie?. Učiteljica nam je razdelila kartice, mi smo pa ob ritmičnem ponavljanju fraz iskali krivca, ki je pojedel piškot. Ker smo jo velikokrat ponavljali, smo jo na koncu znali že čisto na pamet.

Prihodnje šolsko leto nam bo usvojeno znanje angleščine prišlo zelo prav, saj bomo dobili čisto prave ocene. In naj še kdo reče, da učenje angleščine v zgodnjem obdobju ni koristno. Čeprav se tega sedaj še čisto ne zavedam, mi bo učenje pomagalo in omogočalo lažje govorno izražanje v kasnejšem obdobju.

Cheerio – Goodbye – Na svidenje.

Ženja Hotko, učiteljica angleščine

Vesela šola

Vesela šola je izobraževalni projekt, namenjen osnovnošolcem od 4. do 9. razreda. Vesela šola mlade **spodbuja k celovitemu pridobivanju znanja, veščin in spretnosti**. Tematske niti se stekajo v tekmovanje, ki se ga lahko udeležijo vsi učenci. Namen Vesele šole je širjenje splošnega znanja na hudomušen in igriv način. Vsebine so raznovrstne in so vezane na aktualne teme današnjega časa – lahko gre za obeleževanje posebnih dogodkov ali za preprosto dopolnjevanje znanja s področij težje razumljivih tem.

V šol. letu 2012/13 smo na naši šoli začeli s tekmovanjem za Veselo šolo. V teh šestih letih je tekmovalo 341 učencev, od katerih je 137 učencev osvojilo bronasto priznanje. Štirje učenci so se uvrstili na državno tekmovanje, od katerih sta dva osvojila srebrno priznanje (Tamara Borko in Nejc Nedelko).

Želimo si še več sodelovanja učencev pri Veseli šoli in se veselimo njihovih uspehov.

Suzana Logar, mentorica Vesele šole

Vsi smo dolžni nuditi prvo pomoč, ne le medicinski delavci

Ko se nekdo znajde v smrtni nevarnosti, mu lahko prva pomoč, ki jo nudi mimoidoči, tudi otrok, še preden pride zdravniška pomoč, reši življenje.

Pogosto je naše neznanje vzrok, da pomoči ne nudimo, da se ustrašimo ali celo zbežimo s kraja nesreče.

Ne zbežati z mesta nesreče! Lahko pomagaš! To moraš storiti!'. Na pomoč pokliči odrasle! Če imaš pri sebi telefon pokliči številko 112. Reševalcem jasno povej kaj se je zgodilo in kje se nahajaš. Tudi v telefonskih govorilnicah je možno brezplačno poklicati telefonsko številko 112 ali prositi za telefon v bližnjih trgovinah ali gostinskih lokalih.

Po svojih zmožnostih nudi prvo pomoč! Obstaja nekaj enostavnih prijemov pri nujenju prve pomoči, ki se jih lahko naučiš tudi ti. Na primer, na rano lahko položiš čist prvi povoj ali pa jo pokriješ s čistim robcem. Z vodo lahko takoj ohladiš opečeno mesto na koži. V vsakdanjem življenju je pogosto potrebno pomagati nezvestni osebi. Od našega ravnanja bo odvisno ali se bo oseba zadušila ali pa ji bomo s preprostim ukrepom rešili življenje.

Kako moraš ravnati z nezvestno osebo? Nezvestno osebo, ki leži na hrbtu obrni na stran, oziroma na bok, tako boš preprečil njeno zadušitev. Premikati je ne smeš v primeru, če ima poškodovano hrbtenico. S prijateljem se lahko naučita, kako pravilno postavimo nezvestno osebo v stabilni bočni položaj za nezvestnega. Sledita spodnjim navodilom. Eden naj zaigra poškodovanca, drugi pa naj nudi prvo pomoč.

1. Najprej poskrbi za lastno varnost.
2. Nezvestnemu odstrani morebitna očala.
3. Poklekni na desno stran nezvestnega človeka in mu poravnaj obe nogi.
4. Njegovo desno roko odroči v ramenskem sklepu in upogni v komolčnem sklepu tako, da roka leži ob njem, z dlanjo obrnjena navzgor.
5. Levo roko mu položi preko prsnega koša, dlan leve roke položi na njegovo desno lice.
6. Levo nogo upogni v kolenu, stopalo je položeno na tla.
7. Hkrati z levo roko primi levo ramo nezvestnega, z desno nogo pa primi upognjeno nogo; nezvestnega prevali proti sebi in ga tako obrni na njegov desni bok.
8. Popravi položaj njegovih okončin:
 - njegova leva roka naj podpira njegovo glavo pod njegovim desnim licem;
 - položaj leve noge popravi tako, da sta kolk in koleno upognjena v pravem kotu, da je omogočena stabilna podpora telesu;
 - glavo mu rahlo upogni nazaj, tako, da je omogočena odprtost dihalnih poti in možnost odtoka morebitnih izbruhov.
9. Pokliči službo nujne medicinske pomoči 112.
10. Preverjaj dihanje in pulz nezvestnega do prihoda reševalcev.

Pravilno nujenje prve pomoči rešuje življenja, zato je prav, da se vsak izmed nas seznani z osnovami nujenja prve pomoči.

Naslednjič vam bomo predstavili osnovni postopek nujenja prve pomoči ob zastoju srca.

Danes živimo v dobi pametnih telefonov, ki so naš vsakdanji spremljevalec. Mogoče bi bilo dobro, če si na svoje telefone namestite ob vseh igrinah in drugih različnih aplikacijah kakšno aplikacijo za nujenje prve pomoči. Malo pobrskajte po storitvi Google Play in po strani Rdečega križa Slovenije.

Darko Štrafela, učitelj in mentor interesne dejavnosti prva pomoč

Zdravje, šport, zabava, prijateljstvo: Zdrav življenjski slog

Pod okriljem Zavoda za šport RS Planica in s pomočjo Ministrstva za šolstvo ter Evropskega socialnega sklada izvajamo v Osnovni šoli Cerkvenjak - Vitomarci program Zdrav življenjski slog. Program Zdrav življenjski slog predstavlja krožišče športnega udejstvovanja otrok, saj se imajo otroci možnost spoznati in si pridobiti širša znanja športnih panog, ki so razvite v njihovem lokalnem okolju in drugod po svetu, usmerjen je v razvoj temeljnih gibalnih sposobnosti ter v seznanjanje otrok z osnovami zdrave prehrane in zdravega življenjskega sloga. Program je **namenjen otrokom od 1. do 9. razreda** osnovne šole in se izvaja v času podaljšanega bivanja, takoj po končanem pouku in ob pouka prostih dneh. Program se oblikuje tako, da se **zagotovi otrokom 4. in 5. uro vodene vadbe na teden**.

Na urah so potekale vsebine: osnovne motorike, naravne oblike gibanj, elementarne oblike gibanj, atletike, gimnastike, nogometa, košarke, rokomet, med dvema ognjema, floorballa, softballa, plesa, tenisa, baseball, odbojke, med štirimi ognji, elementarne igre (luknje, benchball), ragby, kegljanje, golf, balinanje, namizni tenis in teoretične vsebine o zdravem načinu življenja. S temi aktivnostmi smo vplivali na telesni razvoj, razvoj gibalnih in funkcionalnih sposobnosti (oblikovali pravilno telesno držo z izbranimi nalogami, razvijali gibalne sposobnosti z malimi igrami, štafetami in poligoni, razvijali gibalne sposobnosti (koordinacija gibanja, moč, hitrost, gibljivost, ravnotežje, natančnost) z izbranimi nalogami, tudi z različnimi pripomočki in ob glasbeni spremljavi, razvijali funkcionalne sposobnosti z dalj časa trajajočimi različnimi gibalnimi nalogami v naravi ter ugotavljali in spremljali telesne značilnosti, gibalne in funkcionalne sposobnosti). Učili in usvajali različna športna znanja (naučili se ravnanja z različnimi športnimi pripomočki (žoge, kolesnice, kiji, obroči, ovire, loparji ...), naučili se pravilne tehnike tekov, skokov in metov, naučili se tehnike osnovnih elementov gimnastike in jih povezali v krajše vezave, naučili se osnovnih tehničnih in taktičnih elementov športnih iger. Seznanili smo se tudi z teoretičnimi vsebinami (spoznali športna orodja in pripomočke, njihovo poimenovanje ter varno uporabo, spoznali osnovne pojme športnega izrazoslovja, spoznali značilnosti posameznih športov, spoznali in upoštevali pravila malih športnih iger, razumeli prednosti primerne športne oblačila in obutve v različnih pogojih (vadba, tekmovanje, različne vremenske razmere...), spoznali in spoštovali pravila obnašanja in osnovna načela varnosti, razumeli pomen vpliva redne športne vadbe na držo, zdravje in dobro počutje). Prijetno doživljali šport, oblikovali in razvijali stališča ter načine ravnanja v športnih akcijah (razvijali samozavest, odločnost, borbenost in vztrajnost, razvili pozitivne vzorce športnega obnašanja, medsebojnega sodelovanja in sprejemanja drugih). Projekt je zelo dobro sprejet s strani učencev in so ga sprejeli kot dodaten vir preživljanja prostega časa po pouku na kvaliteten, športen, zabaven in zdravju koristen način.

Prednosti programa za učence:

- dodatne ure športnega udejstvovanja na teden;
- večurna športna aktivnost na dan;
- vadba na ZŽS je bolj sproščena, učenci imajo več svobode, manj je razlage in učenja tehnik in taktik, več je igre;
- povezovanje, sodelovanje, tekmovanje med učenci različnih starostnih skupin;

- spoznavanje športnih panog, ki jih ni v učnem načrtu;
- spoznavanje športov in pravil športne igre, ki jih učenci lahko uporabijo pri preživljanju prostega časa s prijatelji, sorodniki, starši;
- ZŽS omogoča sprostitev učencev od učnih obveznosti pri predmetih obveznega pouka.

Prednosti programa za starše:

- program je brezplačen;
- program se odvija v šoli (ni dodatnega prevoza otrok na vadbo po šoli);
- program je vsebinsko širok in deluje preventivno ter svetovalno;
- vodijo ga profesorji športne vzgoje.

Miha Čuček, prof. športne vzgoje in izvajalec ZŽS

"Veter v laseh" - s športom proti zasvojenosti

Že enajsto leto zapored smo Osnovna šola Cerkljenjak-Vitomarci in Športna unija Slovenije sodelovali v projektu *Veter v laseh - s športom proti zasvojenosti*.

Športna prireditve, ki jo izvajamo pod pokroviteljstvom občine Cerkljenjak in v sodelovanju s Športno unijo Slovenije, je letos četrtrič potekala na zelo lepo urejenem večnamenskem kompleksu športnega parka v Cerkljenjaku v četrtek, 1. 6. 2017. Vremenski pogoji so bili optimalni. Na svečani otvoritvi so imeli pozdravni govor organizator prireditve, Oto Hren in ravnatelj mag. Mirko Žmavc. Za kvalitetno izvajanje aktivnosti v krosu, tenisu, malem nogometu, streljanju z zračno puško in na poligonih so skrbeli učitelji, strokovni sodelavci iz posameznih športnih klubov in vzdrževalci ŠRC. Za administrativne zadeve, razglasitve in podelitve priznanj so poskrbeli učitelji šole. Ponovno se je izkazalo zelo dobro sodelovanje naše šole, lokalne skupnosti in prostovoljnih aktivistov v športnih klubih.

V krosu so učenke in učenci tekmovali na progah dolžine 400 m, 800 m in 1200 m, od prvega do devetega razreda. Mlajši učenci in učenke od prvega do tretjega razreda so tekmovali v spretnostih nalogah na različnih poligonih. Za pripravo in izvedbo tekmovanj na poligonih so poskrbele učiteljice prve triade naše šole.

Tenis - vodja: **Mojmir Boh**

Mali nogomet - vodja: **Miha Čuček**

Streljanje z zračno puško - vodja: **Branko Peklar, Marjan Peklar, Leon Kos**

Okrog 150 učenk in učencev od prvega do devetega razreda je pridno tekmovalo v krosu, malem nogometu, spoznavali so igro in pravila tenisa. Na avtomatskem strelišču so starejši učenci lahko spoznavali osnove streljanja z zračno puško v tarčo. Učenci prve triade so imeli tudi krajše pohode v okolico Cerkljenjaka. Vseh udeležencev na

prireditvi je bilo okoli 250. Istočasno se je akcija odvijala tudi na **POŠ Vitomarci**, kjer je bilo okoli 150 udeležencev. Vsi učenci so pred začetkom prejeli spominske majice akcije »VETER V LASEH«. Pokrovitelj je bila občina Sv. Andraž. **Učenci so tekmovali v atletskem troboju:** kros, met žogice v daljavo, skok v daljavo z mesta. Po zaključenih tekmovanjih smo najuspešnejšim učenkam in učencom podelili spominske medalje ter pisna priznanja akcije »VETER V LASEH«. Prireditve je bila zaključena okoli 14. ure.

*Oto Hren, Marjana Gomzi,
koordinatorja in organizatorja prireditve*

Robotika 2017

V začetku marca so se učenci Osnovne šole Cerkevjak – Vitomarci kot tekmovalci udeležili predtekmovanja državnega tekmovanja v robotiki, ki je potekalo pri Srednji elektro-računalniški šoli v Mariboru.

Njihov mentor, mag. Feliks Jakopec, je pri pedagoških uricah robotske dejavnosti na cerkvenjaški šoli predstavljal uporabne primere dobre prakse s področja zabavne elektronike in robotike, s poudarkom na ustvarjalnem razvoju posameznika in uporabi inovativnih tehnologij.

Tekmovanja Robotika 2017 se je udeležilo 8 tekmovalcev, ki so osvojili 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. in 8. mesto, z vožnjo sledilnih robotov, v hitri disciplini »dirkač«. Glede na dosežke tekmovalcev, so se prvi trije: Urban Rajšp, Timotej Murko in Klemen Kocmut - Novak uvrstili na državno robotsko tekmovanje, ki je bilo 16. maja 2017 na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko v Mariboru, kjer je Klemen dosegel 1. mesto - naslov državnega prvaka, Urban pa 2. mesto in Timotej 4. mesto.

Roboti na tekmovanju drvijo, da nazaj v vzpodbudno okolje ne zamudijo

mag. Feliks Jakopec, mentor

Otroška likovna kolonija Maksa Kavčiča

Mladi likovni ustvarjalci so tudi letos, 13. junija, nadaljevali dolgoletno tradicijo likovne kolonije v Cerkevniku. Sodelovali so učenci in učenke OŠ Selnica ob Dravi, OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol, OŠ Brezno – Podvelka ter OŠ Cerkevjak – Vitomarci.

*Mitja Stanek, akad. kipar,
organizator in mentor lik. kolonije*

Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine	Bronasto priznanje 1. razred: Neža Borko, Taja Fekonja Hamler, Mia Kump Toš, Luka Lovrec, Gal Mohorič, Paulina Murkovič, Maša Vrbnjak, Blažka Zorko, Tineja Zorko 2. razred: Nika Fekonja, Tjaša Matjašič, Jaša Mulec, Ana Mari Par, Sara Stergar, Gabrijela Žmavc, Alisa Zorko, Aleks Žvajkar 3. razred: Gaja Kovačec, Gal Plohl, Lana Vidovič, Julija Zorko 4. razred: Alina Peklar, Ema Ploj 5. razred: Miha Černel, Matija Omulec 6. razred: Aleksander Breznik, Nejc Nedeljko 7. razred: Tamara Borko, Rene Zorman 8. razred: / 9. razred: Nuša Gavez, Klara Grdja POŠ Vitomarci: 1. razred: Jaka Čeh, Tjaša hanžel, Nena Kocuvan 2. razred: Zala Anželj, Lana Grnjak, Jakob Dizma Roškar 3. razred: Tomaž Vršič 4. razred: Domen Kokol, Sara Krepša, Taja Pučko 5. razred: Nejc Vršič 6. razred: Vanessa Repič
Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike	Bronasto priznanje 1. razred: Neža Borko, Taja Fekonja, Mia Kump, Blaž Matjašič, Gal Mohorič, Tadej Nedeljko, Tian Novak, Blažka Zorko, Blažka Zorko, Tineja Zorko 2. razred: Nika Fekonja, Tjaša Matjašič, Sara Stergar 3. razred: Vid Breznik Videtič, Gaja Kovačec, Katja Rodošek, Lana Vidovič, Julija Zorko 4. razred: Benjamin Žerdin 5. razred: Rok Domajnko, Robert Urek 6. razred: Lara Lovrec 7. razred: Tristan Berlak, Rene Zorman 8. razred: Domen Čuš, Jaka Govedič, Aljaž Zorec 9. razred: Blažka Krepša POŠ Vitomarci: 1. razred: Tjaša Hanžel, Tisa Korenjak, Emeli Pajek 2. razred: Lana Grnjak 3. razred: Nika Kuri 4. razred: Sara Krepša, Gašper Meglič 5. razred: Filip Gomzi 6. razred: Žiga Krepša
Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike	Bronasto priznanje 8. razred: / 9. razred: Nina Černel
Tekmovanje iz angleščine	Bronasto priznanje 8. razred: Jaka Govedič 9. razred: Žan Rebernik
Tekmovanje iz zgodovine	Bronasto priznanje 9. razred: Žan Rebernik
Tekmovanje Kresnička iz naravoslovja	Bronasto priznanje 1. razred: Neža Borko, Taja Fekonja, Luka Lovrec, Gal Mohorič, Blažka Zorko 2. razred: Nika Fekonja, Gabrijela Žmavc

	3. razred: Vid Breznik Videtič, Nik Kocuvan, Gaja Kovačec, Katja Rodošek, Lana Vidovič 4. razred: Alina Peklar, Alisa Peklar 5. razred: Rok Domajnko, Matija Omulec 6. razred: / 7. razred: Tamara Borko, Rene Zorman, Ažbe Zorko POŠ Vitomarci: 1. razred: Jaka Čeh, Nena Kocuvan, Tisa Korenjak 2. razred: Jakob Dizma Roškar 3. razred: Nikita Rehak Friš, Tomaž Vršič 4. razred: Gašper Hanžel, Lana Lovrenčič, Domen Kokol 5. razred: Nejc Vršič 6. razred: Vanessa Repič
Tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije	Bronasto priznanje 8. razred: Jaka Govedič 9. razred: /
Tekmovanje Vesela šola	Bronasto priznanje 4. razred: / 5. razred: Ivana Vršič, Brina Lovrec, Sergeja Firbas, Matija Omulec, Lan Prosič Vrbnjajk 6. razred: / 7. razred: Tristan Berlak, Tamara Borko, Filip Kuri 9. razred: Klara Grdja, Andraž Zorec, Nuša Gavez, Blažka Krepša POŠ Vitomarci: 4. razred: Domen Kokol, Sara Krepša 5. razred: Nejc Vršič 6. razred: Vanessa Repič, Žiga Krepša
Tekmujem z Lili in Binetom (matematično tekmovanje)	Učenci z največ doseženimi točkami 1. razred: Tadej Nedeljko POŠ Vitomarci: 1. razred: Tjaša Hanžel 2. razred: Jakob Dizma Roškar 3. razred: Tomaž Vršič
Tekmujem z Lili in Binetom (medpredmetno tekmovanje)	Učenci z največ doseženimi točkami 1. razred: Luka Lovrec POŠ Vitomarci: 2. razred: Zala Anželj 3. razred: Nika Kuri
Športna tekmovanja: mali nogomet	5. mesto na medobčinskem tekmovanju
Zlati bralci (za 9 let bralne značke)	Nina Černel, Nuša Gavez, Mojca Duh, Klara Grdja, Blažka Krepša
Zlati cekin (za odlične učne dosežke v OŠ)	Nina Černel, Nuša Gavez, Klara Grdja, Blažka Krepša

Naši učenci ob koncu šolskega leta

1. a

1. b

2. a

2-3. b

3. a

4. a

4. b

5. a

5. b

6. a

6. b

7. a

7. b

8. a

9. a

Devetošolci zapuščajo osnovnošolske klopi

Jure Čeh
HOROSKOP: Tehtnica
SREDNJA ŠOLA: Biotehniška šola
Maribor – Veterinarski tehnik
HOBIJI: Nogomet, igranje igrice

Nina Černel
HOROSKOP: Lev
SREDNJA ŠOLA: Tretja gimnazija
Maribor
HOBIJI: Igranje flavte, orkester,
ples

Mojca Duh
HOROSKOP: Kozorog
SREDNJA ŠOLA: Prometna šola
Maribor - Tehnik varovanja
HOBIJI: Ples, petje

Nuša Gavez
HOROSKOP: Rak
SREDNJA ŠOLA: Gimnazija Ptuj
HOBIJI: Nogomet, petje,
kolesarjenje

Klara Grdja
HOROSKOP: Strelec
SREDNJA ŠOLA: Prva gimnazija
Maribor
HOBIJI: Igranje klavirja, gledanje
serij

Anamarija Hauzer
HOROSKOP: Lev
SREDNJA ŠOLA: Biotehniška šola
Ptuj-Cvetličar
HOBIJI: Telefon, sprehodi

Pia Kaučič
HOROSKOP: Bik
SREDNJA ŠOLA: Srednja gradbena
šola Maribor–Slikopleskar
HOBIJI: Kickbox, nogomet

Larisa Kovačič
HOROSKOP: Kozorog
SREDNJA ŠOLA: Srednja
oblikovalna šola Maribor-Frizer
HOBIJI: Ribišтво, nogomet, ples

Blažka Krepša
HOROSKOP: Rak
SREDNJA ŠOLA: GSKŠ Ruše–
Kemijski tehnik HOBIJI: Ples,
nogomet

Lana Kreft
HOROSKOP: Rak
SREDNJA ŠOLA: Prometna šola
Maribor– Tehnik varovanja
HOBIJI: Spanje

Aljaž Kukovec

HOROSKOP: Škorpion
SREDNJA ŠOLA: TŠC–Avtoserviser
HOBIJI: Nogomet, igrice

Urška Matjašič

HOROSKOP: Ribi
SREDNJA ŠOLA: GSKŠ Ruše–
Farmaceutski tehnik
HOBIJI: Telefon, igranje klavirja

Danny Pečar

HOROSKOP: Vodnar
SREDNJA ŠOLA: TŠC Maribor–
Avtoserviser
HOBIJI: Mehaništvo

Urban Rajšp

HOROSKOP: Lev
SREDNJA ŠOLA: Lesarska šola
Maribor–Mizar
HOBIJI: Pomoč na kmetiji,
motokros

Urška Rebernik

HOROSKOP: Kozorog
SREDNJA ŠOLA: SŠGT Maribor
HOBIJI: Nogomet, ples

Žan Rebernik

HOROSKOP: Kozorog
SREDNJA ŠOLA: Srednja elektro in
računalniška šola Maribor–Tehnik
računalništva
HOBIJI: Nogomet, PS4, sestavljanje
pohištva

Bor Rehak Friš

HOROSKOP: Tehnica
SREDNJA ŠOLA: Trgovska šola
Maribor–Administrator
HOBIJI: Breakdance

Nejc Simončič

HOROSKOP: Rak
SREDNJA ŠOLA: Srednja gradbena
šola Maribor–Slikopleskar
HOBIJI: Box, nogomet, PS4

Sebastjan Šturm

HOROSKOP: Lev
SREDNJA ŠOLA: Lesarska šola
Maribor–Mizar
HOBIJI: Nogomet, spanje

Gabriel Vršič

HOROSKOP: Lev
SREDNJA ŠOLA: Prometna šola
Maribor– Logistični tehnik
HOBIJI: Nogomet, PS4

Andraž Zorec

HOROSKOP: Bik
SREDNJA ŠOLA: TŠC–Avtoserviser
HOBIJI: Mehaništvo

Cvetoče drevo, Vanessa Repič, 6. b

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj
Jezikovni pregled: Suzana Logar
Oblikovanje: Slavko Toplak
